

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 St. Clair ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Issued every
 Wednesday
 Subscription rate.
 For members yearly ... \$0.84
 For nonmembers ... \$2.00
 Foreign Countries ... \$3.00
 Telephone: Randolph 7501

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik
 v Združenih državah.
 Izhaja vsako sredo.
 Naročnina:
 Za člana, na leto \$0.84
 Za nečlane \$2.00
 Za inozemstvo \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnništva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 7501

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 2.—No. 2. CLEVELAND, O., 9. JANUARJA (JANUARY), 1924. Leto X.—Volume X.

VAZEN SHOD. VRŠI SE 20. JANUARJA V CHICAGU. **ZRTVE OGNJA. VEC OSEB ZGORELO PRI RAZNIH POZARIH.** **OROZJE ZA MEHIKO. PREDS. COOLIDGE PREPOVEDAL IZVOZ MUNICIJE.** **ZA SVETOVNI MIR. TEKMA ZA SESTAVO TEGA NAČRTA ZAKLJUCENA.** **NAČRTI DEMOKRATOV. DEMOKRATJE PRIPOROČAJO ZNIZANJE DAVKOV.** **VOJNA NA BALKANU. JUGOSLAVIJA POSLALA ULTIMAT BOLGARIJI.** **IZ RUSIJE. SOVJETSKA VLADA ZAPRE VSE PRIVATNE SOLE.**

VAZEN SHOD. VRŠI SE 20. JANUARJA V CHICAGU.

Gotovo se bo čitateljem "Glasila" zdelo čudno, ker se zopet v Chicagu nekaj pripravljajo in nas kliče skupaj kot brate in sestre naše mogočne podporne matere, K. S. K. Jednote. No, ta stvar bo pa res nekaj novega! Čikaška združena društva, spadajoča h K. S. K. Jednoti se prav živahno pripravljajo na takoimenovani "Slovenski katoliški javni shod," v nedeljo popoldne, dne 20. januarja t. l.

Čemu pa ravno v nedeljo, dne 20. januarja?—si bodeš morda mislil cenjeni čitatelj in čitateljica.—Da, to bo nekaj povsem novega, ker omenjeno nedeljo se vračajo glavni Jednotini uradniki z letnega zborovanja v Jolietu; ti se bodo ta dan vstavili v Chicagu in med nami preživeli nekaj veselelih ur.

Ako se nam ta iskrena želja uresniči, bomo dne 20. januarja gotovo čikaški Slovenci slišali veliko lepših govorov tudi o napredku in poslovanju naše mile podporne matere, K. S. K. Jednote.

Pri tej priliki apeliramo že danes na vse Slovence in Slovenke, živče v Chicagu, South Chicagu in bližnji okolici, da nas ta dan obiščete, četudi še niso člani naše K. S. K. Jednote. Čulj bodo lahko dosti lepših besed in se nam morda pridružili v bodoče?

Torej trdno upamo, da ne bo Slovenca ali Slovenke v Chicagu, ki nas ne bi obiskal dne 20. januarja t. l. Bolj natančno o tem važnem shodu bo poročano v prihodnji številki "Glasila."

Ze danes se za obilen obisk najtopleje priporočamo.

Odbor združenih društev K. S. K. J. v Chicagu, Ill.

Konvencija Kukluskovcev.

Atlanta, Ga. 4. jan.—E. Y. —E. Y. Clarke, glavni predsednik tajne zveze Ku Klux Klanovcev je poslal na vse podrejene oddelke daljšo okrožnico, v kateri poziva članstvo na izvanredno konvencijo, vršečo se dne 26. februarja t. l. v Atlantij, Ga.

Clarke se v tej okrožnici bridko pritožuje, ker je nastal zadnji čas velik nesporazum celo med glavnimi uradniki Klanovcev, glede političnih nasprotstev, nemirov, itd., vsled česar že zvezna vlada zasleduje označeno tajno organizacijo. Na nameravani konvenciji se bo skušalo te nedostatke odpraviti ali pa organizacijo razdreti.

Radio pod vodo.

New York, N. Y. 5. jan.—Včeraj, ko so bili inženirji zaposleni z vrtnjem predora pod Hudson reko, 90 čevljev pod morsko gladino, so na posebno izdelanem aparatu odločno čulj program radio koncerta v Pittsburgu, Pa. To je prvi sličen slučaj v zgodovini radiografije.

ZRTVE OGNJA. VEC OSEB ZGORELO PRI RAZNIH POZARIH.

Rushville, Ill., 7. jan.—Ko je včeraj sredi najhujšega mraza nastal ogenj v tukajšnjem trgovskem distriktu, se je pri neki hiši udrla stena ter zasula štiri osebe, 26 letnega Elmo Burnsa, Raymond Briggs, 22; Maurice McFeetersa, 28 in John Stoverja, 22; tri druge osebe so bile opasno ranjene.

Springfield, Ill., 7. jan.—Dasiiravno so skušali tukajšnji ognjegasci iz neke goreče hiše rešiti vso družino H. T. Butlerja, se jim to ni posrečilo. Pri reševanju sta bila oče družine in njegov 7 letni sin tako opečena, da sta kasneje umrla; mater in ostalih 5 otrok so ognjegasci rešili.

Canton, O., 7. jan.—Pri gašenju neke hiše se je danes zjutraj ognjegasec W. B. Bowen smrtno onesrečil; pet njegovih tovaršev je pa nevarno ranjenih.

Sen. Copeland, predsedniški kandidat veteranirov.

New York, N. Y. 5. jan.—Tukaj se je med doslejšnjimi vojski in mornarji ustanovlil poseben klub, kojega namen je delovati za izvolitev senatorja Dr. Copelanda prih. predsednikom Združenih držav. Ta klub si je izbral sledeče geslo: "Bonus, Beer or Bust" (Pivo, bonus, ali poči). Tajnik tega kluba je Francis J. Lowe. Veterani zelo obsojajo sedanjega predsednika, ker vedno zavlačuje z obljubljenim jim "bonusom". Dalje obsojajo znano Volsteadovo postavo, ki služi v korist edinole "bootlegarjem." Ako bi se to postavo odpravilo in uvedlo zopet pravo pijačo, bi veterani lahko že zdavnej dobili težko pričakovani priboljšek (bonus).

Označeni klub je izdal na vse ameriške veterane sledeči oklic: "Fantje, pridružite se našemu zastavonoši Copelandu. On je bil rojen v Michiganu, ter ga bodo gotovo tudi ameriške ženske pri volitvah podpirale, da bo dobil najmanj 12 milijonov glasov."

Lepo božično darilo cerkvi.

Lockport, Illinois. — Ko je župnik tukajšnje katoliške cerkve sv. Denisa sešelval niklje srebren drobiž in dolarje minule božične kolekte, je na svoje veliko začudenje med drugim našel tudi ček za \$20.000 prispevek 70 letnega premožnega farmarja M. Fitzpatricka. Ta svota je določena v odplačo dolga farne šole.

Lansko leto je veledušni farmar Fitzpatrick daroval okraju Will 200 akrov zemljišča za napravo sirotišnice v Lockportu.

Nova Fordova tovarna.

Philadelphia, Pa. 5. jan.—Znani izdelovalec avtomobilov, Henry Ford namerava v našem mestu zgraditi veliko tovarno avtomobilov, koje gradba bo veljala 5 milijonov dolarjev. Tu se bo izdelovalo avtomobile samo za izvoz v inozemstvo.

OROZJE ZA MEHIKO. PREDS. COOLIDGE PREPOVEDAL IZVOZ MUNICIJE.

Washington, D. C., 7. jan.—Ker je Teodoro Friezera, agent mehiškega revolucionarnega voditelja De La Huerta nameraval v Združenih državah nakupiti večjo množino municije za mehiške upornike, je prišla ta zadeva predsedniku Coolidge v odločitev, je li naj se izvoz orožja v Mehiko dovoli, ali ne.

V tej zadevi je danes predsednik Coolidge izdal svojo proklamacijo, da se izvoz municije v revolucionarne svrhe v Mehiko ne sme izvršiti. Mehiški ustaši so kupili več vojnega materiala in orožja iz preostale zaloge od naše vlade. Ker je to blago za izvoz že na potu iz raznih državnih skladišč, bo treba isto zopet nazaj poslati.

V predsednikovi proklamaciji je pač omenjeno, da se municijo lahko pošlje Obregonomi vladi, ne pa nasprotnikom iste.

Pogon na rumenske komuniste.

Bukurest, 4. jan.—Politijske odkrila veliko zaroto komunistov v mestih Bazargic, Calliarca in Dobrudzi; organizirani komunisti so nameravali strmoglaviti sedanjo vlado in vpriporiti krvavo revolucijo v deželi. Ko so preiskali stanovanje dveh komunističnih voditeljev, so našli ondi celo zalogo streliva in municije. Dognalo je, da so ti komunisti v tesni zvezi z bolgarskimi. Oblasti so vsled tega priredile velik pogon na zarotnike in zaprle številno oseb.

Važno posvetovanje.

Zastopniki unijskih premogarjev iz države Ohio, Penna, Indiana in Illinois so na konferenci z operatorji dne 4. t. m. v Clevelandu sklenili, da se ima vršiti dne 11. februarja t. l. v Jacksonville, Fla. posebno posvetovanje v svrhu obnove plačilne lestvice.

Letna konvencija premogarske zveze U. M. W. of A. se bo pričela dne 22. januarja t. l. v Indianapolis, Ind. Tudi tukaj bo na dnevnem redu važna, točka glede sestave nove plačilne lestvice. Ako ne bodo hoteli operatorji ugoditi zahtevam premogarjev, je pričakovati koncem marca velike stavke premogarjev v vseh goriznačenih državah. Stara pogodba, oziroma plačilna lestvica poteče dne 31. marca 1924.

Otvoritev delavske banke.

New York, N. Y., 6. jan.—Včeraj zjutraj je bila v posloju na 147—5th Ave. v New Yorku otvorena prva banka, katero so ustanovili člani mednarodne unije za izdelovanje ženskih oblek, moški in ženske. Ime tega denarnega zavoda se glasi: The International Union Bank. Ze pred 9. uro je stalo pred vrati nad 200 vlagateljev, popoldne pa je število istih naraslo na 600 s skupnimi vlogami okrog \$600,000.

ZA SVETOVNI MIR. TEKMA ZA SESTAVO TEGA NAČRTA ZAKLJUCENA.

New York, 6. jan.—Se lansko leto je znani filadelfijski publicist Ed. K. Bok razpisal \$100,000 nagrade za sestavo najboljšega svetovnega mirovnega načrta na podlagi kategorije bi lahko tudi Združene države kaj pripomogle.

Do razpisnega termina se je prijavilo 22,165 tekmecev s svojimi načrti. Danes je tozadevna razsojevalna komisija spoznala načrt št. 1.469 za najboljšega, vsled česar bo avtor istega dobil \$100,000 nagrade; vendar ime srečnega zmagalca še ni znano.

V obče se v tem mirovnem načrtu priporoča, da naj Združene države takoj pristopijo k stalnemu mednarodnemu razsodišču, koje je že pokojni predsednik Harding vedno priporočal. Poleg tega naj bi Združene države večkrat s svojim javnim mnenjem nastopile pri zamotanih svetovnih političnih, vojnih in gospodarskih vprašanjih. Zaeno se priporoča strogo obranitev znane Monroe doktrine. Združene države naj bi na noben način ne smele prevzeti kakoe odgovornosti v zvezi z verzaljsko pogodbo brez odobritve kongresa. Dalje naj Združene države predlagajo, da bi bil vstop v Ligo narodov vsem svetovnim državam dovoljen. Končni nasveti v tem mirovnem načrtu so, da naj se sestavi nove določbe mednarodnega prava.

Pisec tega načrta bo dobil takoj izplačano \$50,000 nagrade, ostanek pa prejme, če bo njegove načrte potom splošnega glasovanja odobrilo tudi ameriško ljudstvo.

V odboru razsodnikov so bili: Elihu Root, J. G. Harbord, Ed M. House, E. F. Pendleter, Roscoe Pound, W. Allen White in Brand Whitlock.

Denarne pošne pošiljatve v Jugoslavijo.

Vrhovni zvezni poštni urad nam poroča, da je s prvim januarjem t. l. stopila v veljavo pogodba med Združenimi Državami in Jugoslavijo v svrhu pošiljanja denarja po poštnih nakaznicah. Znanprej je mogoče poslati tudi dolarje v kraljevino SHS po pošti; vendar se bo iste prejemniku izplačalo v dinarjih po belgajskem dnevnem kursu, ko dospe nakaznica na svoje mesto.

Poštno pogodbo med označenima dvema državama se je sklenilo vsled tega, da bi naši ljudje svojem ne pošiljali več gotovega denarja v pisnih, ker se lahko izgubi.

V slučaju, da bi ne bilo mogoče kakoe pošne denarne nakaznice izplačati naslovljencu, bo prejel pošiljatelj svoto čez eno leto nazaj.

Zdaj se naši rojaki lahko poslužujejo dveh načinov denarnega pošiljanja v staro domovino: potom ameriške pošte ali s posredovanjem denarnih zavodov (gotovih bank).

NAČRTI DEMOKRATOV. DEMOKRATJE PRIPOROČAJO ZNIZANJE DAVKOV.

Washington, D. C., 7. jan.—Voditelji demokratske stranke nameravajo predložiti kongresni zbornici svoj obširno izdelani načrt v zadevi revizije davčnega zakona po načrtu tajnika Mellon-a. Ta načrt se ozira na olajšanje plačevanja manjših davkov in povečanje višjih.

Kongresnik Garner iz Teksasa, član hišnega odseka poroča o tem sledeče: "Mi nameravamo uvesti postavo, da bi bili družinski očetje prosti vsakega davka, ki za služijo do \$3000 na leto; zdaj je bila svota določena na \$2500. Samske osebe naj bi se obdačilo, če zaslužijo nad \$2000 na leto."

Stranke, ki imajo na leto nad \$92,000 čistih dohodkov, naj bi plačevale 44 odstotkov dohodninskega davka. Farmarjem in srednjim trgovcem naj se zniža davek za 33½ odstotkov. Drugim naj se zniža davek za 4 odstotkov na 3 odstotke, ter z 8 odstotkov na 6 odstotkov. Poleg tega priporočajo demokratje tudi znižanje carine čotove vrste blaga.

Jutri se bo posebni odtsek demokratov bavil z vprašanjem vojaškega bonusa.

SMRTNA KOSA.

Iz Chicaga nam poročajo, da je minulo soboto, dne 5. januarja, ob pol 5. uri popoldne v neki bolnišnici umrl občeznani rojak, Martin Cvenk, organist tamošnje slovenske cerkve sv. Stefana. Pokojnik je že dlje časa bolehal na vratu, da se je dal končno operirati, toda brez uspeha.

Pokojni Martin Cvenk je bil rojen v vasi Polzela v Savinjski dolini na Štajerskem. Star je bil 50 let. V Ameriko je prišel s svojo ženo pred 15 leti in sicer je opravljal prvo službo organista pri hrvatski cerkvi v Calumetu, Mich. Leta 1917 je prevzel službo organista cerkve sv. Jožefa, Joliet, Ill. po odhodu bivšega organista, Mr. Malovrha; zadnja njegova služba je bila v Jolietu pri hrvatski cerkvi Matere Božje na Broadway, odkoder se je na povabilo župnika cerkve sv. Stefana v Chicagu tjakaj preselil meseca februarja, 1923, kjer je opravljal službo organista približno 11 mesecev. Še pred božičem ga je kruta bolezen vrgla na posteljo; prestati je moral revež hude notranje bolezni in v glavi. Upal je vedno na boljše, iskal pomoči pri raznih zdravnikih, toda vse zaman. Ravno na predvečer praznika Sv. Treh Kraljev mu je smrt zapela zadnjo pesem njegovega življenja.

Pokojni br. Cvenk je spadal zadnji čas k društvu sv. Stefana, št. 1, K. S. K. J. Bil je zelo spreten organist, dober pevec, pevovodja in vodja raznih gledaliških iger, kjerkoli je služil. Dalje je bil vnet družabnik in vseskozi vrl narodnjak. Zapusča žalujočo sorprogo brez otrok.

Bodi mu ohranjen blag spomin. Naj v miru počiva!

VOJNA NA BALKANU. JUGOSLAVIJA POSLALA ULTIMAT BOLGARIJI.

Atene, 3. jan.—Ker se bivši bolgarski kralj Ferdinand namerava vrniti v Sofijo ter zopet zasesti prestol, je sinoči jugoslovanska vlada poslala Bolgariji odločen ultimatum, da temu nasprotuje. Zaeno Jugoslavija protestira proti tajnemu povečanju bolgarske armade, ter proti ogrožanju pristanišč ob egejskem morju. Vsled napetosti med označenima dvema sosednima državama je postala tudi Grška vznemirjena.

Semkaj se uradno poroča, da je bolgarska vlada v resnici dovolila da se sme bivši kralj Ferdinand vrniti v Sofijo, če ravno je bil baš Ferdinand največ odgovoren za vpletljaj Bolgarije v minulih svetovni vojni, ker je bil vnet zaveznik Nemčije. Po končani vojni, oziroma po porazu l 1918 je kralj Ferdinand izročil žeslo vlade svojemu sinu Borisu, sam se je pa preselil v Avstrijo.

Odpoklic jugoslovanskega poslanika iz Sofije. Italija podpihuje Bolgarijo?

Atene, 3. jan.—Vsled sklepa belgajске vlade je bil dosedanji jugoslovanski poslanik v Sofiji, Ravič včeraj odpoklican v Belgrad; dokler ne bo dala Bolgarija Jugoslaviji primerne zadoščenja, bodo diplomatske zveze med tema državama pretrgane.

Bivši poslanik Ravič je danes pred izredno sejo jugoslovanskega kabineta podal podrobno poročilo o tajnih bolgarskih vojnih predpriprava; pri tem je zatrjeval, da v tem oziru vtika vmes zopet Italija svoje umazane prste, ker podpihuje Bolgarijo, da naj stopi v vojno z Jugoslavijo.

Umrljivost otrok v Clevelandu.

Mestni zdravstveni komisar Rockwood poroča, da se je umrljivost otrok, starih do 1 leta v Clevelandu leta 1923 zelo zmanjšala vsled izredne pažnje na čisto mleko, vsled povečanja otroških bolnicark, vsled otroških klinik in vsled prohibicije. Lansko leto je bilo na vsakih 1000 rojstev, 67,1 smrtnih slučajev otrok; leta 1893 je pa znašalo to število 177,4 smrtnih slučajev.

Leta 1893 je bilo v Clevelandu rojenih 9267 otrok, od katerih jih je do enega leta umrlo 1644; minulo fiskalno leto je bilo pa tukaj rojenih 20.815 otrok, od katerih jih je umrlo v enaki starosti samo 1896.

Italijani so nezadovoljni z amer. prohibicijo.

Rim, Italija, 5. jan.—V kratkem se vrši v našem mestu veliko zborovanje italijanskih vinorejcev in trgovcev z vinom. Namen zborovalcev bo odločno nastopiti napram ameriški prohibicijski propagandi. V kolikor se je zamoglo dognati, se nameravajo tudi Italijani pridružiti Mednarodni protiprohibicijski ligi v Evropi, da bi Amerikanci prohibicije še tjakaj ne zanesli.

IZ RUSIJE. SOVJETSKA VLADA ZAPRE VSE PRIVATNE SOLE.

Riga.—Ruska sovjetska vlada je nedavno izdala ukaz, da se mora vse privatne šole širom Rusije takoj zapreti, tako da se vrši poduk mladine samo v komunističnih državnih šolah. Za prestopke te postave so določene občutne kazni, ne le samo za učitelje privatnih šol, ampak tudi za starše otrok.

Najbolj bodo v tem oziru prizadete farne ali cerkvene šole, kjer se je doslej podučevalo tudi krščanski nauk. Namen ruske vlade je stem zadušiti sleherno iskrico religije v srcih ruske mladine in uvesti brezbožnost.

Tudi minule božične praznike so se vršile v Moskvi velike protiverske in proticerkvene demonstracije vsled agitacije vlade. Teh demonstracij se je vdeležilo v Moskvi okrog 10,000 otrok.

Venezelos smrtno bolan.

Atene, 7. jan.—Minulo soboto je bil bivši grški ministrski predsednik Venezelos z veliko večino izvoljen predsednikom narodne skupščine s pomočjo njegovih pristašev (liberalcev). Takoj po volitvah se je pa Venezelos podal domov; ker mu je postalo v zbornici slabo.

Danes je navedenec pisal voditelju njegove stranke obširno pismo, da te časti vsled boleznj pod nobenim pogojem ne more prevzeti, pač pa še le kasneje, če morda ozdravi.

Predsednik Venezelosa stanje se vedno slabša, ker ima zastrupljen želodec in srčno napako; zdravniki zatrjujejo, da bo živel samo še par dni.

Senator Lodge je nasprotnik Rusije.

Washington, D. C., 7. jan.—Danes je senator Lodge iz Massachusetts v svojem izbornem pripravljem govoru odločno hvalil stališče vlade Združenih držav, ker noče pripoznati ruske sovjetske vlade.

Senator je navedel v dokaz več važnih uradnih listin, iz katerih je razvidno, da sodelujeta sovjetska vlada in komunistična internacionala skupaj. Dalje je dokazal, da je hotela Rusija po svojih rdečih agentih uvesti revolucijo v Ameriki. Svoj govor je Senator Lodge sledeče zaključil:

"Zdaj še ni prišel pravi čas za pripoznanje sovjetske vlade v Rusiji, ali stopiti z njo v diplomatsko zvezo. Ti diplomati bi skušali naše delavske unije uničiti, ameriške postave in svobodo ovreči in zaneti plamen upora v naši deželi."

Junaški duhoven.

Pittsburgh, Pa., 7. jan.—Ko je včeraj nastal ogenj v katoliški cerkvi sv. Klare in isto uničil, je župnik, Rev. Haggarty sredi dima in plamena skočil k oltarju in še pravčasno na varno odnesel cibory s sv. hostijami. Par minut, zatem so se velike stene sanktuarja na tla podrle.

Društvena naznanila in dopisi

Iz urada predsednika dr. sv. Alojzija št. 42. Steelton, Pa.

Predno nadaljujem, sprejmite cenjeni mi sobratje mojo dolžno zahvalo, da ste mi poverili čast, ter me izvolili za vašega predsednika. Radi tega vam danes tukaj obljubim, da bom gledal za napredek našega društva kakor tudi za napredek K. S. K. Jednote; ob enem pa potrebujem vaše pomoči pri mojem težkem delu.

Gotovo si bo kateri mislil: Kakšne težave ima predsednik? — V odgovor naj vam omenim sledeče:

Znano vam je, da naša dvorana je skoro vedno prazna pri mesečnih sejah; tedaj, ako pride kak predlog v reševanje, a kom naj potem važne točke zaključimo? Ako se ta, ali oni predlog zaključijo, pride vselej predbacivanje pred društveni odbor: "To ni prav, in to ni prav"—kar imata potem s takimi člani baš predsednik in tajnik največ sitnosti: Vsemu temu je vzrok to, ker se večinoma ne vdeležujete društvenih sej, ali letnega zborovanja.

Dne 23. decembra 1923 pri glavni letni seji naredili smo zopet velik korak za napredek društva in za povzdigo članstva v K. S. K. Jednoti. Omenjeni dan je bilo predlagano in sprejeto, da se zviša podpora \$1.00 dnevno z 15c. več plačila mesečno. Odobrilo se je sprejem članic našega društva v bolniški oddelek; dalje izvoljen je bil novi odbor, kar nisem marsikateremu všeč; toda, tega se ne bojim; vse točke, ki so bile predložene dne 23. dec. 1923 hočem dati predati iz zapisnika zadnje in to prihodnji mesečni seji.

—Radi tega, kdor ima kaj zoper ta, ali oni predlog, naj se zglašajo na prihodnji seji, kajti orjenjeni dan se bo zapisnik dal v potrdilo, ali kakor že članstvo določi. Priporočal bi vam, da se ponovno izrečete za sprejeta predloga, da potem postanejo omenjene točke postavno pravomočne in s tem nam bo dana veliko boljša priložnost za pridobivanje članov.

Naše društvo je že petkrat zapisano v Zlati knjigi K. S. K. Jednote; pri tem pa nikar ne nehajmo, temveč pojdimo skupaj na delo; ako bomo skupno delovali upam, da bo naše društvo zopet tekoče leto vsaj za eno stopinjo pomaknjeno višje, ali da bo ponovno zapisano v Zlato knjigo K. S. K. J.

Prosim vas, prihajajte bolj redno k mesečnim sejam, in vse to bo mogoče doseči; istočasno boste pokazali spoštovanje do svojih uradnikov. — Kd smo imeli volitev društvenih uradnikov, se nam je prvi odpovedal sobrat predsednik Marko Kofalt še za nadaljni predsedniški urad; istotako se nam je odpovedal naš bivši tajnik č. g. župnik Rev. L. Gladek vsled višjega urada kot stoljni duhovni vodja K. S. K. Jednote. Rev. Gladeku želimo veliko veselje, srečno, zdravje in uspešno novo leto. Živel naš duhovni vodja K. S. K. Jednote!

Kakor sem že omenil zakaj vno se je sobr. Kofalt odpovedal predsedništvu. Odgovor na to je: Ker članstvo ni prihajalo redno na mesečne seje; s tem torej ni izvrševalo svojih dolžnosti; br. Kofalt si hoče radi tega privoščiti malo počitka.

Pri nastopu mojega urada, oziroma pri izvolitvi moje malenkosti za predsednika obljubil sem vam, da hočem z vso močjo delovati za napredek društva in KSKJ. Dalje iz-

polnjevati društvena pravila; kar se bom tudi strogo po njih ravnal. Radi tega bratje, opozarjam vas, ravnajte se po društvenih pravilih, da ne boste imeli kakšnih sitnosti.

Smatram si v svojo dolžnost, da sem vam o tem obvestil; nerad bi s katerim koli izmed vas postopal s silo, kar bi za vas ne bilo lepo in zame pa skrajno zoprno. — Torej sklenimo ob začetku novega leta zaobljubo, da bomo skupno v bratski ljubezni složno z roko v roki delovali za napredek društva in K. S. K. Jednote.

Svoj dopis zaključujem z željo, da bi moji prošnji dobrohotno vpoštevali, ter mi prihranili neprijetnosti, da bi proti vam nastopal s silo iz že gori navedenega razloga.

K sklepu vam želim veselo, srečno, zdravo in uspešno novo leto.

Anthony Malešič, preds.
dr. sv. Alojzija št. 42.

Iz urada tajnika društva sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa.

Važno naznanilo.

Sklepom glavnega zborovanja našega društva z dne 23. decembra, 1923, tem potom uradno naznanjam, da se je omenjenega dne določilo \$7.00 tedenske bolniške podpore, ali \$1.00 dnevne podpore. V ta namen se bo računalo 15 centov več za bolniški sklad in sicer začeni s 1. januarjem, 1924. Pomnite torej, da s 1. januarjem se bo namesto 50 centov plačevalo 65 centov mesečno za bolniški sklad za \$1 dnevne podpore.

Istotako je društvo sprejelo predlog, da se sprejme članice našega društva v bolniški oddelek za isto podporo kakor zgoraj označeno; toda pod edinim pogojem, ako se zglašijo vsaj 20 članic za bolniški oddelek; to pa radi tega, ker članice našega društva nimajo nobene potrebe od strani svojih sester v slučaju bolezn. Torej, kakor hitro se zglašijo določeno število članic v naš bolniški oddelek, sklicati hočem z dovoljenjem našega predsednika izvanredno sejo z namenom, da si bodo take članice izvolile odbornice za obisk bolnih članic. Upam, da se za ta oddelek izrečete v najkrajšem času, kajti zdaj vam je dana prilika, da se zavarujete proti bolezn. kakor tudi za potrebo za časa te ali one bolnice. Za nadaljna pojasnila sem vam na roko vsak čas; istotako vas bo z veseljem sprejel naš sobrat predsednik, Anthony Malešič.

Nadalje naznanjam tukaj izvoljeni odbor za leto 1924: Anthony Malešič, predsednik; Anton Zlogar, podpredsednik; Anthony J. Težak, tajnik; Joseph F. Simončič, II. tajnik; Fr. Kočevar, zapisnikar; Miko Sedmalo, nadzornik; nadzorniki ali pregledovalci knjig, Rev. L. Gladek, George Marentič, Marko Kofalt; zaupnika (trustees), John Petrasič, st. in John Kraševac iz Bressler, Pa.; poslanci za West Side, Anton Drmes, za South, Martin J. Težak, za Bressler, John L. Petrasič; pregledovalci bolnikov, za West, Jure Duralis in Fr. Nazaj; za South, Martin Petrič in George Gršič, st.; zastavonoše, Josip F. Simončič, Joe Gršič, jr.; reditelj (marshal), John Jakofčič; odbor za mladinski oddelek, John F. Težak, predsednik; John A. Škof, tajnik; Marie Matjašič, zapisnikarica.

Blagovolite vpoštevat, to mo je naznanilo.

K sklepu želim veselo, srečno in zadovoljno novo leto vsem članom in članicam našega društva, kakor tudi vsemu članstvu K. S. K. Jednote veselo in srečno novo leto.

S pozdravom,
Mary Lančarič, tajnica.

Iz urada društva sv. Ana, št. 127 Waukegan, Ill.

S tem naznanjam imena u-

rednic našega društva za tekoče poslovno leto, kakor sledi: Predsednica, Ana Artac; podpredsednica, Jera Ogrin; tajnica, Franciška Terček; zapisnikarica, Franciška Furlan; blagajničarka, Ivana Drobnič; nadzornice, Ursula Jerina, Franciška Svete, Mary Kink; zastavonošice (društvene) Ursula Jerina, ameriške, Julija Svete; vratarica, Lena Kuntar; poslanka Alojzija Count; društveni zdravnik, Dr. Dickinson.

Dalje naznanjam, da društvo sv. Ana priredi igro in ples, igra se imenuje "Ploha," ki bo vprizorjena dne 13. januarja, t. l. in volitev društvene odbora za l. 1924. Poleg tega bo še več drugih važnih točk na dnevnem redu; torej vdeležite se vse te važne seje! S sestreskim pozdravom,
Mary Gosar, tajnica.
R. 5, Box 39, Greenwood, Wis.

Chisholm, Minn.—Tako hudo še ni smrt kosila pri našem društvu Friderik Baraga, št. 93 K. S. K. Jednote, kakor v letu 1923; pobrala nam je iz naše sredine kar pet članov. Zadnjega si je izbrala sobrata Josip Petrič-a, ki je dne 18. decembra po daljši bolezn. umrl. Pokojni je bil doma iz vasi Vrhnika, fara Stari trg pri Ložu na Notranjskem. Star je bil 37 let.

Pogreb se je vršil dne 21. decembra dopoldne s sveto mašo; poleg k našim, je spadal pokojni tudi k društvu št. 110 S. N. P. J. Pokojni zapušača tukaj žalujoco ženo in štiri otroke, dalje, tukaj na Chisholmu enega brata, v starem kraju pa mater, tri brate in 3 sestre. Prizadeti družini izrekam s tem globoko sožalje!

John Sterle,

Springfield, Ill.—Ze daj časa ni bilo dopisa iz našega mesta. Da smo bolj leni za pisanje, je resnica, a tudi pomanjkanje časa je dostikrat vzrok temu. Kar se tiče dela, je tu še precej dobro. Kakor se sliši po malih naselbinah, je ondi še mnogo slabše, glede tega.

Naše društvo Sv. Rozalije, št. 140, še precej dobro napreduje, samo da bi članice prihajale bolj redno k mesečnim sejam; to bi se jim priporočalo, kajti čim več nas je na seji, tem lažje se pogovorimo kaj koristnega v prid društva. Torej, članice na svidenje vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih, kjer se vedno vrši mesečna seja.

Želim vsemu članstvu naše dične organizacije polno blagoslova v novem letu.

S sestreskim pozdravom,
Franciška Potnik.

Joliet, Ill.—Cenjeni sobrat urednik: Odkar ste se z listom preselili iz našega mesta, vam pošiljam tukaj prvi dopis; žal, da ne morem nič posebno veselje poročati, pač pa o veliki nedeži, ki se je prigodila pred zadnji dan minulega leta v bližnjem Rockdale.

V nedeljo, dne 30. decembra si je ondi živeči 19 letni rojak, Josip Piškur izposodil od svojega brata avtomobil, da se popelje s svojima dvema prijateljima malo na izprehod. Nedaleč od Rockdale pri Jolietu se jim je okrog 7. ure prevrnil avtomobil v nek jarek in sicer na tak način, da so bila kolesa na vrhu, streha pa zdolej; torej se ni mogel nihče takoj rešiti iz te nevarnosti, ker so vsi trije sedeli skupaj spredaj.

Pri tej katastrofi si je Piškurjev prijatelj, 25 letni John Bolte zlomil tihnik, da je na mestu umrl. Nesrečni Bolte je edini sin znanega rojaka, J. Bolte, ki bolega valed revmatizma; tudi njegova mati je bolehn; zapušača tudi dve sestri. Ko se je vršil pogreb nesrečnega John Bolteta, ml., sta

Place; nadzornice, Josephine Farkas, Antonia Horvath, Ilona Wuk; društveni zdravnik, Dr. J. E. Uraich, 1908 W. 22nd St.

Redne mesečne seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu v šolski dvorani sv. Štefana. Zeleča vsem veselo novo leto 1924 in obilo božjega blagoslova, ostajam s sestreskim pozdravom, vdana

Agnes Horvath, tajnica.

NAZANILLO.

društva Marije Pomagaj, št. 174, Willard, Wis.

Članicam gorioženega društva se naznanja, da bo imelo glavno sejo dne 13. januarja, t. l. in volitev društvene odbora za l. 1924. Poleg tega bo še več drugih važnih točk na dnevnem redu; torej vdeležite se vse te važne seje! S sestreskim pozdravom,
Mary Gosar, tajnica.
R. 5, Box 39, Greenwood, Wis.

Chisholm, Minn.—Tako hudo še ni smrt kosila pri našem društvu Friderik Baraga, št. 93 K. S. K. Jednote, kakor v letu 1923; pobrala nam je iz naše sredine kar pet članov. Zadnjega si je izbrala sobrata Josip Petrič-a, ki je dne 18. decembra po daljši bolezn. umrl. Pokojni je bil doma iz vasi Vrhnika, fara Stari trg pri Ložu na Notranjskem. Star je bil 37 let.

Pogreb se je vršil dne 21. decembra dopoldne s sveto mašo; poleg k našim, je spadal pokojni tudi k društvu št. 110 S. N. P. J. Pokojni zapušača tukaj žalujoco ženo in štiri otroke, dalje, tukaj na Chisholmu enega brata, v starem kraju pa mater, tri brate in 3 sestre. Prizadeti družini izrekam s tem globoko sožalje!

John Sterle,

Springfield, Ill.—Ze daj časa ni bilo dopisa iz našega mesta. Da smo bolj leni za pisanje, je resnica, a tudi pomanjkanje časa je dostikrat vzrok temu. Kar se tiče dela, je tu še precej dobro. Kakor se sliši po malih naselbinah, je ondi še mnogo slabše, glede tega.

Naše društvo Sv. Rozalije, št. 140, še precej dobro napreduje, samo da bi članice prihajale bolj redno k mesečnim sejam; to bi se jim priporočalo, kajti čim več nas je na seji, tem lažje se pogovorimo kaj koristnega v prid društva. Torej, članice na svidenje vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih, kjer se vedno vrši mesečna seja.

NAZANILLO.

Iz urada društva sv. Lovrenca, št. 63, Cleveland, O., se naznanja, da nas poseti naš gl. odbor in urednik "Glasila," sobr. Ivan Zupah, na prihodnji društveni seji, dne 13. januarja, ob 1. uri popoldne.

Radi tega se apelira vse članice našega društva, da naj bi se v polnem številu vdeležili te seje. Na seji bodo tudi prečitali letoletni račun in poročila o društvenem premoženju.

Veselo in srečno novo leto ter na svidenje na prihodnji seji. Bratski pozdrav,
Anton Kordan, tajnik.

Iz urada dr. sv. Janeza Evangelista, št. 65, Milwaukee, Wis.

Naznanilo članom, kateri niso bili na glavni seji dne 1. decembra, da se je izvolil za prihodnje leto sledeči odbor:

Predsednik, Josip Cheplack; podpredsednik, John Zierly; tajnik, John Baboshek; zapisnikar, Feliks Vesel; blagajnik, Frank Franchič; nadzorniki, Joe Povše, Louis Velkoverh, Maks Dežman; porotni odbor, Gabriel Kovačič, Joe Goršin, Joe Marn; društveni zdravnik, Dr. John Stefanec.

Redne mesečne seje se bodo vršile vsako drugo nedeljo v mesecu pri Frank Tomšetu, v dvorani, 479 National Ave., to je vogal National in tretja Ave. Z bratskim pozdravom,
John Baboshek, tajnik.

NAZANILLO.

Iz urada društva Marije Sedem Zalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., se naznanja onim članicam, ki se niso vdeležile glavne letne seje dne 23. decembra, da je bil ponovno in soglasno izvoljen ves stari odbor in sicer kakor sledi:

Marija Lokar, predsednica; Ana Jugovič, podpredsednica; Josephine Fortan, tajnica; Justina Lokar, druga tajnica; Marija Gerlovič, blagajničarka; nadzornice, Katarina Skender, Mary Gorup in Katarina Evankovič; predsednica bolniškega oddelka, Marija Balkovec, 6641 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa.; društveni zdravnik, Dr. Veener, 52 in Butler Sts., Pittsburgh, Pa.

Cenjene sestre naj si zapomnijo, da od zdaj naprej se bodo društvene seje obdrževale vsako tretjo nedeljo v mesecu in še na onem prostoru kakor do sedaj, v K. S. Domu, na 57th St., soba št. 11.

Ob enem se naznanja onim članicam, ki se niste vdeležile glavne letne seje, da je bilo na isti sklenjeno, da zanjeprej plača naše društvo svojim bolnim sestram po \$7.00 podpore na teden.

S sestreskim pozdravom do vsega članstva,
Josephine Fortan, tajnica.

NAZANILLO.

Društvo M. M. Polne, št. 114, Steelton, Pa., je izvolilo sledeče uradnice za tekoče leto, 1924:

Marija Starašinič, predsednica; Catherine Matjašič, podpredsednica; Mary Lončarič, tajnica; Mary Cunjak, zapisnikarica; Mary Papič, blagajničarka; nadzornice, Mary Bratins, Catherine Kešir; pregledovalke bolnih članic so: Mary Matjašič za Bressler, Pa., Amalija Zugaž za drugo cesto, Catherine Simončič za West Side.

K sklepu želim vsem članicam našega društva kakor tudi vsemu članstvu K. S. K. Jednote veselo in srečno novo leto.

S pozdravom,
Mary Lančarič, tajnica.

Iz urada društva sv. Ana, št. 127 Waukegan, Ill.

S tem naznanjam imena u-

rednic našega društva za tekoče poslovno leto, kakor sledi: Predsednica, Ana Artac; podpredsednica, Jera Ogrin; tajnica, Franciška Terček; zapisnikarica, Franciška Furlan; blagajničarka, Ivana Drobnič; nadzornice, Ursula Jerina, Franciška Svete, Mary Kink; zastavonošice (društvene) Ursula Jerina, ameriške, Julija Svete; vratarica, Lena Kuntar; poslanka Alojzija Count; društveni zdravnik, Dr. Dickinson.

Dalje naznanjam, da društvo sv. Ana priredi igro in ples, igra se imenuje "Ploha," ki bo vprizorjena dne 13. januarja, t. l. in volitev društvene odbora za l. 1924. Poleg tega bo še več drugih važnih točk na dnevnem redu; torej vdeležite se vse te važne seje! S sestreskim pozdravom,
Mary Gosar, tajnica.
R. 5, Box 39, Greenwood, Wis.

Chisholm, Minn.—Tako hudo še ni smrt kosila pri našem društvu Friderik Baraga, št. 93 K. S. K. Jednote, kakor v letu 1923; pobrala nam je iz naše sredine kar pet članov. Zadnjega si je izbrala sobrata Josip Petrič-a, ki je dne 18. decembra po daljši bolezn. umrl. Pokojni je bil doma iz vasi Vrhnika, fara Stari trg pri Ložu na Notranjskem. Star je bil 37 let.

Pogreb se je vršil dne 21. decembra dopoldne s sveto mašo; poleg k našim, je spadal pokojni tudi k društvu št. 110 S. N. P. J. Pokojni zapušača tukaj žalujoco ženo in štiri otroke, dalje, tukaj na Chisholmu enega brata, v starem kraju pa mater, tri brate in 3 sestre. Prizadeti družini izrekam s tem globoko sožalje!

John Sterle,

Springfield, Ill.—Ze daj časa ni bilo dopisa iz našega mesta. Da smo bolj leni za pisanje, je resnica, a tudi pomanjkanje časa je dostikrat vzrok temu. Kar se tiče dela, je tu še precej dobro. Kakor se sliši po malih naselbinah, je ondi še mnogo slabše, glede tega.

Naše društvo Sv. Rozalije, št. 140, še precej dobro napreduje, samo da bi članice prihajale bolj redno k mesečnim sejam; to bi se jim priporočalo, kajti čim več nas je na seji, tem lažje se pogovorimo kaj koristnega v prid društva. Torej, članice na svidenje vsako tretjo nedeljo v mesecu v prostorih, kjer se vedno vrši mesečna seja.

Želim vsemu članstvu naše dične organizacije polno blagoslova v novem letu.

S sestreskim pozdravom,
Franciška Potnik.

Joliet, Ill.—Cenjeni sobrat urednik: Odkar ste se z listom preselili iz našega mesta, vam pošiljam tukaj prvi dopis; žal, da ne morem nič posebno veselje poročati, pač pa o veliki nedeži, ki se je prigodila pred zadnji dan minulega leta v bližnjem Rockdale.

V nedeljo, dne 30. decembra si je ondi živeči 19 letni rojak, Josip Piškur izposodil od svojega brata avtomobil, da se popelje s svojima dvema prijateljima malo na izprehod. Nedaleč od Rockdale pri Jolietu se jim je okrog 7. ure prevrnil avtomobil v nek jarek in sicer na tak način, da so bila kolesa na vrhu, streha pa zdolej; torej se ni mogel nihče takoj rešiti iz te nevarnosti, ker so vsi trije sedeli skupaj spredaj.

Pri tej katastrofi si je Piškurjev prijatelj, 25 letni John Bolte zlomil tihnik, da je na mestu umrl. Nesrečni Bolte je edini sin znanega rojaka, J. Bolte, ki bolega valed revmatizma; tudi njegova mati je bolehn; zapušača tudi dve sestri. Ko se je vršil pogreb nesrečnega John Bolteta, ml., sta

morala dva moža njegovega neutolažljivega očeta nositi. Pač žalosten prizor!

Pogreb se je vršil s prvo sv. mašo zadušnico ob 9. uri v Rockdale, ob 10. pa v naši slovenski cerkvi sv. Jožefa, od tam pa dalje na farno pokopališče. Pogreba se je vdeležilo veliko število občinstva, ker ima Boltetova družina tukaj mnogo znancev.

Josip Piškur, voznik avtomobila se je vsled te nesreče tako prestrašil, da je taval vso noč okoli in prišel še le drugi dan domov. Iskali so ga njegov brat, prijatelji in policija vso noč; toda zaman. Drugi njegove spremljevalec, rodom Poljak, je le bolj lahko ranjen. Prizadeti Boltetovi družini izrekam iskreno sožalje, pokojni pa naj sveti večna luč.

—V nedeljo, dne 30. decembra je v So. Chicagu umrla 77 letna vdova, Mrs. Golob, ki je živela več let v Jolietu, Ill. na Broadway, blizu Bridge St. Bolehala je samo par tednov. Zapušača štiri hčere in 1 sin. Okrog božiča je prišla po njeno hčeri, tako da je bila po kojnica samo nekaj dni v So. Chicagu, kjer je umrla. Njeno truplo so prepeljali v Joliet na novega leta dan, ob 11. uri: ležala je na svojem domu samo 3 ure, da smo jo šli lahko kropiti samo bližnji sosedje, nakar se je vršil pogreb na nemško pokopališče, kjer počiva tudi njen mož.

—V bolnišnici sv. Jožefa se zdravi že par tednov rojak John Zivet, starejši, kjer je bil operiran na kili (utrgranju). Vrlemo in ugodnemu sobratu Zivetu iskreno želimo, da bi kmalu okreval.

—Zimo in mraz imamo tukaj prav sibirsko; menda tudi tamkaj pri Vas ob hladnem erijskem jezeru niste brez nje? S pozdravom,
A. Struna.

New York, N. Y.—Ker imam ravno čas, se oglašam z nastopnimi vesticami, ki so v tem letu gotovo prve iz naše svetovnoznane metropole. Kakor pe drugih velikih mestih, so tudi tu pri nas sedaj počitnice za delavce, to pa vsled tega, da bogati delodajalci lahko preštevajo svoje dobičke; revni delavci pa—izgube; torej vsak po svojem. Oni si belijo glave z visokimi številkami, mi pa prevajamo božične in novoletne dobrote s kapljico kalifornijskega, če je pri hiši. V obče so delavske razmere tukaj v New-Yorku še precej povoljne, kadar ni nepovoljnih počitnic. Delamo sicer počasi, toda hitro se bližamo—grubu.

Tudi v društvenih ozirih se precej dobro napredujemo. Kar na en klic, ali na en glas privabi naše Brooklynške in Newyorške Slovence skupaj kot vojaški alarm, da se na veselicah ali pri igrah prav po domače zabavamo.

Pri tej priliki že danes naznanjam, da bode naše društvo sv. Franciška, št. 46, dne 20. januarja priredilo neko krasno igro, polno joka in smeha, kakor je sedaj precej v modi v ameriških kino gledališčih (Motion Pictures). Najbolj vredno in pomenljivo je pa to, ker se te igre še ni vprizorilo na ameriških slovenskih odrih!

Tem potom uljudno vabim vsa Greater newyorška slovenska društva, da nas blagovolijo ta dan v obilnem številu prisestiti. To naklonjenost smo pripravljani s protiuslugo povrniti pri prvi priliki.

Kar se našega društva, št. 46 tiče, se moram pohvalno izraziti, da isto lepo napreduje v financih in tudi v članstvu. Najbolj bi pa še priporočal našim staršem mladinski oddelek K. S. K. Jednote, ker je res nekaj koristnega za Jednoto in otroke. Dragi mi sobratje in rojaki: kaj boljšega vam more nuditi naša Jednota kot to, kar smo sklenili na zadnji konven-

ciji, da otroka, akoravon se po-habi pred 16. letom—Jednota sprejme v odrasli oddelek, in zavaruje za \$500. Premislite rojaki in sodruštveniki! Otroka pošljete v šolo zdravega in čilega; domov vam ga pripeljejo s kakim zdrobljenim udom. Kateri insurance družba vam bo zavarovala pohabljenega otroka? In še drugo. Pohabljen človek lahko zboli, da ne zasluži nič. Ali vam ne pride prav v slučaju bolezn. bolniška podpora, do katere je dotičnik istotako opravičen, kot zdrav član, oziroma nepohabljen? Zatorej dragi mi sobratje: Na plan z vašo mladino v naš Mladinski oddelek! Rad bi videl, kot vas tudi poznam—da to moje priporočilo in opomin ne bode zastoj. Vaša požrtvovalnost mi je znana, da se boste temu pozivu polnoštevilno odzvali. Zavarovalna otrok znaša samo 15 centov na mesec.

Lepa hvala našim članom in članicam za požrtvovalnost in neumorno delo pri veselicah in pri igrah. Sad vaše požrtvovalnosti se pozna v blagajni ter v članstvu. Tekom petletnega društvenega delovanja je naša blagajna narasla do približno \$2000.00 in nad 90 članov in članic brez mladinskega oddelka. Vsa čast in hvala zato vsakemu posameznemu članu. Dal Bog, da bi se naše društvo do 16. konvencije povzdignilo nad 190 članov; jaz sem prepričan, če bomo še tako agilno delovali kot doslej—se bo moja iskrena želja izpolnila; samo malo več agitacije je še treba.

Želim vsem društvom naše Jednote sporazuma, kakorinega goji naše društvo št. 46. Samo eno napako imajo nekateri člani, da moramo odborniki preslišati kako pikro besedo zaradi nerednega in netočnega prejemanja "Glasila." Zaradi tega vas prosim, sobrat urednik; da vpoštevate opomine tajnikov; pa bo vsestranska droga. Pa brez zamere!

Veselo novo leto vsem članom in članicam naše K. S. K. Jednote. Živel še na mnoga leta!

Sobratski pozdrav,
John Cvetkovich,
predsednik društva št. 46.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Društvo sv. Franciška, št. 46, New York, N. Y.—Željo vašega br. predsednika se bo vpoštevalo od strani upravištva. Danes smo poslali br. tajniku zadnji adresar naročnikov v pregled. Br. tajnika uljudno prosimo, da naj nam še enkrat naznani naslov one nove članice, ki ne prejema lista.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Uredništvo "Glasila" prosi nastopna društva, da bi mu kmalu doposlala imena in naslove novoizvoljenih uradnikov za tekoče leto, in sicer predsednika, tajnika in blagajnika. Označite tudi kraj in čas mesečnega zborovanja. To nam rabimo v svrhu sestave novega imenika uradnikov krajevnih društev. 121 naznanil že imamo na rokah, manjka nam jih toraj še od sledečih 17 društev: št. 5, 10, 39, 46, 54, 55, 61, 69, 71, 73, 126, 140, 147, 157, 166, 173 in 174.

Ce nam ne bo poslalo katero izmed gorioznačenih društev zaprosenega naznanila (imenika uradnikov), bomo prisiljeni dotično društvo pri prvi objavi celokupnega imenika izpuustiti. Novi imenik sledi že v prihodnji številki.

JOS. KLEPEC
Insurance, Real Estate, Loans,
215 N. Chicago St. (Nad Woolworth
& 1st Prodavnico.)
JOLIET, ILL.
Urada Tel. 5768 Stan. tel. 4764-R.
Zavaruje hiše in pohištvo proti požaru in nevihti. Prodaje hiše in lote. Posoje denar in izdajuje notarske pose. Priporoč. se rojakom v post.

O ljubezni.

Dvanajst samaritanskih govornikov

V stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani govoril Dr. Mihael Opeka.

PREDGOVOR.

In glej neki učenik postave je vstal, da bi ga izkušal, rekoč: Učeniki kaj naj storim, da bom večno življenje zadel? On pa mu je rekel: Kaj je v postavi pisano? Kako bereš? On je odgovoril in rekel: "Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca in iz vse svoje duše in iz vse svoje moči in iz vse svoje misli; in svojega bližnjega kakor samega sebe." In mu je rekel: Prav si odgovoril; to stori in boš živel. On pa je hotel sam sebe pravičnega delati in je rekel Jezusu: Kdo pa je moj bližnji? Jezus pa je odgovoril in rekel:

Neki človek je šel od Jeruzalema v Jeriho in je padel med razbojnik, kateri so ga tudi oropali in z ranami obdali, da je nek duhoven šel po tistem potu; in ga je videl in je mimo šel. Ravno tako je tudi levit, ko je prišel na to mesto in ga videl, mimo šel. Neki nepoten Samaritan pa je prišel do njega, in ko ga je videl, se mu je v srce smilil. In je pristopil in mu obvezal rane in je vlijl vanje olja in vina in ga je posadil na svoje živinče ter ga peljal v gostilnico in ga oskrbel. In drugi dan je vzel dva denarja in jih je dal gostilniku in je rekel: Skrbi zanj in kolikor boš več izdal, ti bom jaz nazaj grede povrnil.—Kateri teh treh se ti zdi, da je bil bližnji tistemu, ki je padel med razbojnik? On pa je rekel: Tisti, kateri mu je usmiljenje storil. In Jezus mu reče: Pojdi in tudi tako stori (Luk. 10, 25-37.)

Gospod Jezus! Ti sam si naš preusmiljeni Samaritan, ki si nas slečene in ranjene pobral na cesti tega sveta. Dodeli, da zavoljo tebe ljubimo vse bližnje svoje in s čudovito ljubeznijo pokrijemo množino svojih grehov!

V Ljubljani, na praznik presvete Krvi, 1923.
Dr. Mihael Opeka.

I.
—Ljubi Gospoda, svojega Boga, iz vsega svojega srca ... in svojega bližnjega kakor samega sebe! (Luk. 10, 27.) Tu notri je vse, cela krščanska pravičnost. Boga ljubimo, če njegove zapovedi izpolnjujemo: Kdor moje zapovedi ima in jih izpolnjuje, tisti je, ki me ljubi, pravi Kristus. (Jan. 14, 21.) Tri stopnje ljubezni do Boga so: Prva, ki izpolnjuje božje zapovedi tako, da se varuje vsaj vsakega smrtnega greha. Ta je najnižja in za zveličanje neobhodno potrebna. Druga ljubezen se varuje tudi vsakega prostovoljnega malega greha. Ta je večja in močnejša. Tretja, najvišja in najplemenitejša, pa gre za tem, da božjo voljo na kar najpopolnejši način vrši, kakor so to delali svetniki božji.—Kako pa je z ljubeznijo do bližnjega? V čem je le-ta? Komu smo jo dolžni? Zakaj? Kako jo izkazujemo? S čim se zlasti pregrešimo zoper njo? Kakšno je njeno plačilo? Veliko tehtnih vprašanj. Na ta vprašanja, predragi, sem se namenil zopet v več govorih odgovoriti. Razpravljaj bom o velikem poglavju ljubezni do bližnjega in o nekaterih starih in modernih grehih zoper njo. Upam, da se bo dalo v vrsti teh premišljenih povedati marsikaj, kar je današnji čas krvavo potrebno slišati. Danes bom za začetek odgovoril na vprašanja: Kaj je ljubezen do bližnjega? Kdo je naš bližnji? Zakaj ga moramo ljubiti?

Na prvo vprašanje je odgovor kratak. Ljubiti bližnjega se pravi; bližnjemu dobro želeči, mu po možnosti dobro storiti ali vsaj pripravljen biti, pomagati mu v vseh dušnih in telesnih, večnih in časnih potrebah. Ta ljubezen—kakor ljubezen sploh—je torej predvsem v pametni volji, ne v srcu; v hotenju, ne v čustvovanju. Dasi namreč čustvo pri ljubezni voljo močno podpira, se vendar lahko tudi zgodi, da v srcu za koga nič ne čutimo, z voljo mu pa vse najboljše hočemo; ga torej v pravem pomenu besede—ljubimo. To je dobro pomniti zlasti zaradi ljubezni, ki smo jo dolžni tudi svojim nasprotnikom, protivnikom, sovražnikom. Dejal bi namreč kdo, da ta ljubezen ni mogoča. Počasi! S srcem res da največkrat ni mogoča, ker srce največkrat ne more in ne more pozabiti razžaljenja in krivice. Toda s svojo dobro voljo, uravnano od pameti, človek vseeno zmerom lahko pravi: In vendar tudi razžalnikom vse dobro želim; in vendar tudi njemu pomagaj, kjer bi mogel. Evo, pristne ljubezni do bližnjega!

Kdo pa je naš bližnji? Na to vprašanje je odgovoril Odsenik z znano parabolo o usmiljenem Samaritanu, ki je ubogemu ranjencu ob cesti izkazal dobroto brez ozira na njegov rod, na njegovo vero, na razmerje njegovo do sebe. (Luk. 10.) Gospodov nauk na koncu te parabole: Pojdi in tudi ti tako stori; hoče reči, da je naš bližnji vsak sleherni človek. Bližnji, pravi sveti Avgustin, je tisti, ki izhaja, kakor ti, od Adama in Eve ... Za svojega bližnjega moraš imeti vsakega človeka, tudi preden je kristjan! ... Torej brez razločka: bodi vernik ali nevernik, bodi tega ali onega naroda človek, prijatelj ali sovražnik, visok ali nizek, bogat ali siromak. Ne krščansko je torej—zdaj se že začnemo praktični stvari—ne krščansko je vsako versko sovražstvo, mržnja do teh, ki niso z nami ene vere.

Seveda, je treba obsoditi in sovražiti nevero, krivo vero, zmotno; ne smemo pa zaničevati in črtiti nevercev, krivovercev, zmotežev. Ah, bogve kolikokrat bi naša ljubezen do teh, ki so odtujeni katoliški Cerkvi, ki so zunaj nje, bogve kolikokrat bi naša ljubezen, izkazana vsaj v tihih gorečih molitvah za nje, ki sede v temi in smrtini seneli, položila v duško kal, iz katere bi vzbrstela vera v edinozveličavno Cerkev!—Nekrščansko je tudi vsako sovražstvo, mržnja, preziranje teh, ki niso z nami enega naroda, istega jezika. Nacionalizem v tej obliki, da preklinjaš vse, kar je tujega, da mrziš vsakogar, ki prebiva od stran domačih meja, nacionalizem, ki ne pozna pravice, ki ne da vsakemu narodu, kar mu gre, ki tako razdira mir in srečo ljudstev, ta nacionalizem je setev satanova!

Nekrščansko je takisto izključiti iz svoje ljubezni grešnike in v strastih izgubljene. Ljubi v človeku—ne pregrehe, marveč človeka, pravi sv. Avgustin; zakaj človek je delo božje, pregreha pa človekovo! O, in kolikokrat je dobra mera hinavščine v nas, ko pravimo: S tem in tem človekom nočem imeti ničesar, ker je tak in tak, namreč slab ... Pozor, dragi! Kako pa, da tega ne praviš pri onem drugem, ki je ravno tak ali še slabši? ... Da še slabši, pa ga imaš za svojega zaupnika, za svojega intimnega prijatelja! O, le odkritosrčni bodimo: Velikokrat preziramo, zaničujemo bližnjega—ne zaradi njegovih napak, grehov, strasti, marveč zato, ker nam je pač prenežen—kaj neda, o gospodje aristokrati!—ali ker nam je presiromašen—kaj neda, o gospodje magnatje!—ali

ker nam je preveč priprost—kaj neda, o gospodje z napuhnjeno učenjaško glavo?—ali pa—in tukaj se udarimo na pravi vsi!—ali pa preziramo, zaničujemo bližnjega, ker se nam je bližnji pač kdaj osebno zameril. Zato se ga ogiblje—mo, zato ga ne maramo ... A vse to je nekrščansko. Ljubiti moramo vse ljudi. Nismo dolžni ljubiti vseh ljudi enako, to se ve. Cisto naravno je, da ljubimo dobre bolj nego hudobne; stare in otroke in sorodnike bolj nego tuje ljudi; te, ki so naše ljubezni in pomoči potrebnejši, bolj nego druge; in podobno; toda od ljubezni izločiti ne smemo nikogar!

In zakaj ne? Zakaj moramo ljubiti vse bližnje svoje, vse ljudi? Predragi! Če naj nič ne govorim o tem, da je ljubezen do bližnjega stroga zapoved božja; da stavi Kristus to zapoved takorekoč v eno vrsto z zapovedjo ljubezni do Boga: Ljubi Gospoda, svojega Boga! to je prva in najpomembnejša zapoved, druga pa je tej podobna: Ljubi svojega bližnjega! (Luk. 10, 27); če naj nič ne poudarim, da imenuje Gospod to zapoved specifično svojo zapoved: To je moja zapoved, da se ljubite med seboj (Jan. 15, 12.), hoče s tem izraziti, da mu je preljuba, predraga; če naj sploh ne omenim, da je Kristus zapoved ljubezni do bližnjega priporočil prav posebno v tisti uri, ko se je pred smrtjo poslavljaj od svojih učencev, in je s tem to zapoved takorekoč postavil v svoj testament za nas; če naj nič ne spomnim, da je hotel imeti Kristus ljubezen do bližnjega za znamenje, na katerem naj vsi spoznajo njegovo učence.

Na tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, ako se ljubite med seboj (Jan. 13, 35); če naj nič ne črhnem o tem, kako smatra Jezus vse, kar bližnjemu iz ljubezni storimo, kakor bi njemu samemu storili: Resnično vam povem, kar ste storili najmanjšemu izmed mojih bratov, ste meni storili (Mat. 25, 40) ... če naj vse to pred vami zamolčim, moji častiti poslušalci—bom pa povedal še drugih nagibov, zakaj moramo ljubiti slehernega človeka!

Predragi! Po stenah naših stanovanj vise podobe. Kaj je podoba? Papir ali platno in barve, navidezno majhna vrednost. Toda mi cenimo podobe zelo in jih ljubimo. Zakaj? Zato, ker nam predočuje ta očeta ali slavnega prednika, ona mater ali sploh imenitno ženo, a ta in ona je dragocena umetnina velikega mojstra. Predragi! Tudi človek, sleherni človek je podoba in umetnina—podoba božja, umetnina večnega Stvarnika. Zakaj mi odklanjamo tisto znanost, ki hoče človeka poživljati; ki na prazne marnje oprta, z visokih stolic proglašuje nevemkakšno opico za našo prababico. Mi nismo rojeni iz živali, razvite iz neke nezavedne prazlice; mi smo stvari smo stvari božje. Vsak od svojega očeta smo in vsi od enega Očeta, ki je v nebesih.

In če pustimo zmemar to našo telo, pri katerem je Bog staršem našim dal od svoje stvariteljne moči, je pa gotovo po duši vsak človek neposredna umetnina božja, originalno delo božjih rok, delo, ki je—da nič ne rečem o nadnaravi in milosti—že po sami svoji naravi eminentna podoba božja; odtod duhovnega, razumnega, prostega bitja božjega. Ah, kdo bi te umetnine, te pristne podobe božje ne spoštoval, ne ljubil? Kdo bi je ne spoštoval, ne ljubil v slehernem človeku, tudi v najslabšem, najnepopolnejšem, tudi v najrevnejšem, najbolj zavrženem? ... Ko je prišel mladi Tobija k Raguelu, ga je Raguel, ki ga še ni bil ni-

koli prej videl, z veliko ljubeznijo sprejel, ker je opazil, kako je mladenič podoben staremu Tobiju, njegovemu sorodniku in srčnemu prijatelju. Glej, je dejal Ani, svoji ženi, kako podoben je ta mladenič sinu moje sestre! (Tob. 7, 2.) In ko je izvedel z gotovostjo, da je sin Tobijev, ga je s prisrčno nežnostjo objel, poljubil in se zjokal nad njim in mu rekel: Blagor ti, moj sin dobrega in predobrega moža! (Tob. 7, 7.) Predragi! Koliko bolj pa je vsak človek otrok božji nego otrok svojega očeta, koliko bolj je podoben svojemu nebeskemu Stvarniku nego svojemu zemeljskemu roditelju! Zato pa, če smo kristjani, če ljubimo Boga, evo nam velikega vzroka, da ljubimo vsakega človeka tudi zato, ker je stvar in podoba božja!

To pa tembolj, ker je vsak naš bližnji, kot otrok nebeskega Očeta, obenem naš brat, naša sestra. Zato kličemo kristjani, poučeni po samem Kristusu: Oče naš, kateri si v nebesih! Ne kličemo: Oče moj, pravi sv. Janez Krizostom, marveč: Oče naš!—zato da se spominjamo, da smo bratje in sestre enega skupnega nebeskega Očeta. In sv. Ciril lepo nadaljuje: Ne molimo: Daj mi danes moj vsakdanji kruh, odpusti mi moje dolge, ne vpelji me v izkušnjava, temveč reši me hudega—marveč molimo: Daj nam danes naš vsakdanji kruh, odpusti nam naše dolge ...; molimo splošno za vse ljudstvo, ker smo z vsem ljudstvom eno. Zato, moji častiti poslušalci, moramo drug drugega ljubiti, kakor se ljubijo bratje in sestre med seboj, kakor so se ljubili prvi kristjani, o katerih pravi Dejanje apostolov: Mnogi z nje pa je bila enega srca in enega duha; tudi nihče in rekel, da je od tega, kar je imel, kaj njegovega, ampak vse je bilo med njimi vseh. (Dej. ap. 4, 32.)

Podobe božje, otroci enega in istega Očeta, bratje in sestre med seboj ... Pa še ena misel, moji častiti poslušalci! Vsi ljudje smo si tovariši na poti do enega in istega cilja. Kako se imajo radi ti, ki skupaj stremijo za enim ciljem! Vzemite tovariše—soočelce, ki se v mladosti vzgajajo za en in isti poklic, rečimo za duhovniški stan, za sveto službo pri oltarju. Kako se ljubijo v poznejšem življenju! Kako se ob gotovih spominskih dneh, ob petindvajsetletnici, ob petdesetletnici mašništvu radi snidejo, da se zopet vidijo, da si obnove svoje mlade, lepe spomine, da iznova potrdijo svoje prijateljstvo, da se medsebojno pokrepčajo za nadaljnje delo, za nadaljnje življensko pot!

Mi vsi ljudje pa se na zemlji skupaj vzgajamo za nebesa, ki so nas vseh končni cilj. Skupaj romamo po poti, skupaj hrehpenimo, delamo, trpimo za prihodnjo lepšo srečo svojo ... Ah, tovariši, sopotniki, sobojevniki, če hočete—saj je vsaka na svetu naše življenje, dokler ne sine dan na večih holmih—tovariši tedaj, sopotniki, sobojevniki na zemlji, ali ne bomo ljubili drug drugega? ali si ne bomo vse dobro želeli, si v vsem pomagali in se podpirali? ...

Moji častiti poslušalci! Zakaj je vendar današnji svet tako prazen krščanske ljubezni do bližnjega! Ali bi ne bila naša medsebojna krščanska ljubezen—naša največja sreča že tukaj na zemlji? Ali bi ne bile z njo pregnane s sveta takorekoč vse socialne pregrehe? Napuh in ošabnost, s katerima se povzdiguemo drug nad drugega; nesrečna lakomnost, zaradi katere je toliko krivic med nami, iz katere izvira raje sovražstvo, zatiranje, tatvine, rop, poboji, umori, vojne in še druge reve in nadloge; nevoščljivost, jeza—vs

ti poglavitni grehi bi zginili s sveta, če bi kraljevala med nami ljubezen, če bi mi drug drugega spoštovali, drug drugemu dobro privoščili, drug drugemu sreče želeli, si v nesreči pomagali ... Zemlja bi postala raj ...

O ti veliki dobrotni Bog ljubezni obudi med nami več ljubezni! Amen.

BOGOSKRUNSTVO RUSKIH BOLJSEVIKOV.

"Izvestja Sovjeta Narodnih Komisarjev" so poročala o lanskem (1922) sovjetskem "božiču," ki ga je priredila Zveza komunistične omladine (Komsomol), da pobija "versko neumnost." Božič se je vršil po določnem sporedu. Mladina je priredila Karnevale s proletarskimi pesmimi, plesi in javnimi govori proti veri. Skupine mladine so nosile rdečo zvezdo in so namesto Božiča naznanjali sovjetsko vladu. Stari pravniški so nastopili kot obsojenci na javnih sodiščih, kjer so sedeli na klopek obtoženec: Kolčak, Antanča, patriarh Tihon, Poincare, Scheidemann, stiskač-graščak, božični prašič in druge maske.

V Tiflisu so ob tej priliki sezgali podobe svetnikov in tudi slavnate može v mašnih oblakih. To se je zgodilo pred stolno cerkvijo, okrašeno z rdečimi zastavami in lepaki. Ta cerkev je prepuščena zvezi komunistične omladine in vsi križi so nadomeščeni z rdečimi zvezdami.

Največjo procesijo so priredili v Moskvi na trgu pred znano sliko Iverske Božje Matere. Tu so paradirali zastopniki vseh ver: Budda, Mardohej kot zastopnik židov, Božja Mati, kitajski borci, katoliški župniki, rimski papež, protestantski pastor, pravoslavni popi—vsi v karikiranih oblekah. Menihi so jahali z odprtimi krstami in tržili z relikvijami. Zraven so se pele posebne pesmi, ki se zdaj tiskajo. Ena se glasi: "Ni nam treba rabincev in popov! Ubijajte buržoazijo!" Zbor "angelov" je pel: "Razgraja v Betlehemu brezbožen Komsomol." Na trgu se je darovala "rdeča maša" z molitvijo k Marxu in drugim "svetnikom." Isto se je godilo v Petrogradu in v provinci pred pravoslavnimi in katoliškimi cerkvami, sinagogami in mošejami. Komunisti so pogosto vdrli v hrame in nagajali vernikom.

Vendar niso potekali ti usodni prazniki povsem mirno. Verniki so sprejemali mladino z velikim ogorenjem in marsikje so tudi udeležence procesije pretepli. Govornike, ki so zasmejovali cerkev, so pogosto izkepal s snežnimi kepami, tako, da so morali pobegniti. "Vršili so se krvavi spopadi", poročajo "Izvestja."

TO IN ONO.

Samski davek v starem veku. V več državah so mislili in mislijo na vpeljavo posebnega davka za samce. Ta misel je pa že zelo stara. Najbolj sovražna samcem je bila stara Sparta, kjer je samec izgubil cel državljansko pravico, če se ni o pravem času oženil. Stari samci se niso smeli udeleževati javnih svečanosti in jih tudi niso spoštovali, kakor so sicer stare ljudi. Vrhu tega so morali taki trdovratneži enkrat na leto delati javno pokoro.

V Atenah ni bilo tako strogo. Solon, ki je bil sam samec, je pustil tudi druge samce pri miru. Ne tako pa Platon; čeprav je bil tudi on samec. Rekel je, da mora vsak neoznjen mož, ki je star več kot 35 let, plačati državni blagajni znesek v višini vzdrževalnine za ženo.

Jako veliko je bilo samcev v Rimu za časa cesarja Avgusta. Cesar je izdal tako ostre od-

redbe proti njim, da bi bila v senatu kmalu nastala revolucija. Vendar pa je kak zagriženec plačal rajši tudi največji davek, kakor pa da bi se bil oženil. Seveda so bile pa zahteve elegantne žene takrat neznosne. Najhujša odredba je bila ta-le: Moški, ki se do 25. leta ni poročil, je bil izključen od vsake dedščine. Sicer so to odredbo nekoliko omilili, vendar je pa tudi v omiljeni obliki donasala državni blagajni velikanske dohodek.

Kitajec in avtomobil. Kitajec je revež, vse življenje ga mučijo zli duhovi in ga pregnajo. So mu tik za petami in jih ne more spraviti proč, če še tako moli. Zato jo mahne včasih križem in leta po cesti enkrat na eno stran, drugič na drugo, ker misli, da gredu duhovi naravnost naprej in da se jih bo na ta način znebil. Avtomobilisti, ki so potovali v zadnjem času po Kitajskem, nam pa pripovedujejo, da se predstavljajo Kitajci ob strani ceste tako, da gre avto tik mimo njih; ali pa zletijo v zadnjem trenutku tik pred avtomobilom čez cesto. Mislijo in upajo, da bo avto zmlzel duhove in vrage, ki se ga držijo, ali pa jih povozil. Večkrat se seveda zgodi, da vzame avto oba, Kitajca in vraga.

Zavarovan za dve minuti in 59 sekund. Najbolj čudno zavarovanje je sklenil pač neki Swarthmoore. Lani 10. septembra je opazoval v mehikanski državi Durango solnčni mrk; bal se je, da bi se mu fotografiranje ponesrečilo in je z neko zavarovalno družbo sklenil sledečo pogodbo:

"Če bi se zaradi oblačnega vremena ali pa zaradi vetra, ki so v Durango zelo hudi, ponesrečil fotografski posnetek popolnega solnčnega mrka, trajajočega od dveh 34 minut in 17 sekund pa do dveh 37 minut in 16 sekund dne 10. septembra, 1923, plača zavarovalna družba gospodu Swarthmoore \$10,000."

On sam je plačal \$500 zavarovalnine. Nismo mogli zvedeti, ali se je fotografiranje obneslo ali ne.

Moderni Robinzon in njegova žena. Amerika se razprostira daleč proti severozhodu; zadnji odrastek se imenuje Alaska. Brzobjavi nam poročajo, da so dobili tam nekakega modernega Robinzona. Razlika je med našim šolskim Robinzonom in onim ob Alaski je ta, da je slednji oženjen. Sta pa to neki učitelj iz ameriškega mesta Bostona in njegova žena, ki ju je pred več leti zanesel doslej nepojasnjen slučaj na oni oddaljeni polarni otok. Tam sta si uredila bivališče in se bavila s prodajo lisicjih kož. Mislija sta začetkoma, da še nikdar pred njima ni bilo nobenega človeka na otoku; pa sta kmalu videla, da sta se motila. Silno sta se začudila, ko sta našla na paši starega sicer pa zelo zdravega konja; dokaz, da so bili že prej ljudje tam, da so pa na konja ali pozabili ali pa ga niso mogli vzeti seboj, ko so odhajali. Pozneje sta zvedela, da je bil konj že tri leta čisto sam na otoku. Poletni je že šlo, dosti je tam detelje, divjega graha in drugih rastlin; neumljivo pa je, kako se je konj preživel pozimi; sneg leži na metre na debelo in divji viharji divljajo po otoku. Konja sta moderna samotarja imenovala "Petek," kakor beremo slično v povesti o Robinzonu.

Ko sta bila prišla nova naseljenca na otok, je bil konj popolnoma podivjan in sta rabila precej časa, preden sta ga spet ukrotila. Napravila sta si kočo in lisicarno. Konja sta uporabljala v prvi vrsti za to, da je vozil krmo za lisice na različne točke otoka, domov pa les, naplavljen na obalo. Lisice v ujetništvu ne uspevajo, zato sta jim pustila popolno

prosto gibljivost. Izredno so plahe in se nikdar na človeka ne navadijo. V slučaju nevarnosti samica mladiče rajši pomori, samo da niso ulete. Sicer bi bila pa tudi kožuhotina dosti slabša, če bi lisice ne bile proste. Na otoku pa mislijo, da so proste, in se lovijo nemočno okoli. Zato se pa tudi silno množijo in kožuh postane izredno poln in fin. Nekemu slučajnemu obiskovalcu otoka je rekel Robinzon, da je glavni pogoj za uspevanje lisic vsakodanjanje redno polaganje hrane na številnih krmiščih otokah. Zlasti je to potrebno pozimi. Polagajo jim pa zelenjavo, kunčevino in pa meso morskega psa, če ga morejo dobiti. Morske pse loviti je zelo težko, sila so oprezni in zavohajo lovca že na veliko razdaljo. Samo strel v glavo je dober; v ostrem slučaju splava truplo do obali, pri vseh drugih strelitvah se pa žival utopi in je zgubljena. Poletni se lisice za polneno hrano večkrat ne zmenijo in si jo poiščejo same. Ob obali iskopavajo ribja jajca, lovijo majhne ribe, ki so si ustale preblizu brega, ropajo ptičja gnezda, itd. Vsako leto pride na otok trgovec s kožuhotino; Robinzon mu prodajo ubitih lisic in dobi v zameno vsakdanje potrebščine. Gotovo sta ta dva samotarja bolj srečna kakor pa tisoč mestnih prebivalcev.

Hansa Bulova, znanega skladatelja in kapelnika, je navedel nekoč popolnoma mu tuj človek s staro frazo: "Stavim, da se me ne spomniš."—"Stavo ste dobili," reče Bulov in gre naprej oni pa zija za njim. Sedaj naj pa vsak sam sebe preštudira in premisli; in če vidi, da se smeja na u, naj gre vase in naj se smeja odslej na o; pa bo bogat in ljudje ga bodo spoštovali in radi imeli. (Ta modrijan, ki je to pogruntal, se gotovo smeje na u.)

ČE vaš otrok ponoči joka, je nemiren in ne spi, povzroča te težkoče najbrž hrana. V takih slučajih bi morali uporabljati Bordenovo Eagle Mleko, hrano, ki je vzredila več čvrstih in zdravih moških in žensk kot vsa druga hrana za otroke skupaj.

Eagle Mleko je stanovitno mleko že 63 let. Močno ga priporočajo in predpisujejo zdravniki, če ni maternega mleka.

Če ne veste, kako uporabljati Eagle Mleko, nam pošljite ta oglas, in mi vam bomo poslali navodila glede hranjenja. Knjigo za otroke ter razna druga dragocena navodila brezplačno. (2)

THE BORDEN COMPANY
Borden Bldg. New York

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo.

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravnništvo: CLEVELAND, OHIO.
 Telefon: Randolph 7501.

Naročnina:
 Za člana, na leto \$0.84
 Za nečlane \$2.00
 Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN
 of the
 GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 of the
 UNITED STATES OF AMERICA.
 Maintained by and in the interest of the Order.
 Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
 Telephone: Randolph 7501.

SGOVI K SGOJIM!

Dasiravno bi se ta splošnoznani in zlati rek lahko smatralo važnim v vseh panogah človeškega življenja, je prišel bolj v rabo v trgovskem oziru. Previden in izkušen trgovec ga največkrat rabi, četudi včasih samo na jeziku ali samo na papirju; oziroma brez uspeha.

Pomislimo najprvo veliko vrednost in pomen trgovskega stanu. Stvari, katere pridelava farmar, blago, katero se producira po tovarnah in delavnicah, skuša trgovec spraviti v denar. Na ta način dela korist farmarju in tovarnarju; je pa to tudi za občinstvo (odjemalce) velike vrednosti, ker sami ne morejo raznega blaga od farmarjev in tovarnarjev naročati.

Trgovec riskira vse svoje telesne in finančne moči, da si nabavi čim popolnejšo zalogo raznovrstnega blaga samo radi tega, da nudi kupcu (stranki) več udobnosti pri izbiri ali nakupovanju.

Veliko skrbi in dela ima marljiv trgovec in tudi veliko odgovornosti. Paziti mora pred vsem na poštenje svojih uslužbencev; za točno plačevanje kupljenega blaga, na račune od strani svojih odjemalcev; na blago, da se mu ne pokvari, itd. Vse to že rad voljno prenaša, če uvidi, da mu gre kupčija povoljno, to je, da ga tudi njegovi rojaki podpirajo, ne pa jude; in pri tem še le spozna posledice lepega reka: "Svoji k svojim!"

Je pa trgovski stan še druge velike važnosti. V slovenskih naselbinah, kjer je domača trgovina razvita je vse bolj živahno in vse bolj progresivno. Taka naselbina napreduje v vseh ozirih. Lastniki hiš dobivajo od trgovcev več najemnine kakor od privatnih stanovnikov; zemljiša se dvigajo v ceni; ljudstvo se seli v trgovska središča; ustanovljajo se cerkve, šole, razna društva, denarni zavodi, itd. Vse to so posledice razvite trgovine in obrti v kaki naselbini.

Če se že ljudstvo noče zavedati gorioznačenega reka, "Svoji k svojim," se pač istega drži večinoma vsak slovenski trgovec napram ljudstvu s tem, da rad pomaga cerkvam, društvom, itd. Če kako društvo priredi veselico, mu pri tiskanih programih baš trgovci največ pomagajo. To izvršujejo tudi osebno pri kakih veseljih in prireditvah. Večkrat romajo kar desetaki iz trgovčevega žepa v društveno blagajno.

Ako pomislimo vsa ta dejstva, potem moramo nehoti pripoznati črno nshvaležnost onih Slovencev, ki iz zavisti nočejo podpirati svojih domačih trgovcev, ali ki se ne držijo reka: "Svoji k svojim," ampak "Svoji k drugim!"

Med vsemi ameriški slovenski naselbinami se baš naša clevelandka metropola s slovensko trgovino lahko najbolj ponaša. Iz prometa in števila raznih vnetih trgovcev bi smelo trditi, da vlada med njimi in cenjenim občinstvom lepa sloga. Toda, ne smemo soditi previsoko. Je še tukaj nečastnih izjem ali rojakov, ki rajši podpirajo judovskega biznismana, kot pa domačina. Kaj ne? Če bi vsi clevelandski Slovenci kupovali izključno pri slovenskih trgovcih, bi bil za marsikdo—milijonar. Že naša narodna zavest in naš narodni ponos nam velita, da ne bodimo omahljivi. Držimo skupaj v raznih ozirih, predvsem pa v trgovskih. Ali ste že videli Čeha, Poljaka ali Italijana, žida, ki bi hotel kupovat k tujemu trgovcu? Ne. Ti naj nam služijo v izgled!

Clevelandski Slovenci in Slovenke, kupujte torej pri naših podjetnih slovenskih trgovcih in držite se prelepega gesla: "Svoji k svojim!"

To kar velja za našo clevelandsko metropolo, naj velja tudi za vse ostale slovenske naselbine širom Amerike!

KAJ JE DOLŽNOST VSAKEGA NAŠEGA ČLANA IN CLANICE?

- 1—Da se zaveda, da spada k najstarejši in največji katoliški slovenski podporni organizaciji v Ameriki.
- 2—Kot tak naj nikdar ne pozabi, da je Slovenec in katoličan.
- 3—Pomniti mora, da smo vsi sinovi ter hčere ene podporne matere—K. S. K. Jednote; torej se nazivamo med seboj po pravici brate in sestre.
- 4—Držati se zlatega reka: "Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe."
- 5—Geslo naše Jednote je: "Vse za vero, dom in narod!" Gojimo torej našo sveto vero, ljubimo našo novo domovino in čislajmo tudi naš mli slovenski jezik. Glede narodnosti se držimo znanega reka: "Svoji k svojim!"

Glejmo, da bodo vsi ameriški katoliški Slovenci spadali v našo Jednoto.

- 6—Vsak član in članica naj se vestno drži prisege, katero je položil pri vstopu v društvo in Jednoto.
- 7—Pri tem ste obljubili natančno izvrševati društvena in Jednotina pravila.
- 8—Na podlagi teh pravil je naša glavna dolžnost, da se redno vdeležujete društvenih sej.
- 9—Na podlagi vaše zoabljubnosti morate redno vsak mesec plačevati mesečne prispevke (assesmente).
- 10—Dolžnost vsakega člana in članice je, da čišla in spoštuje svoje predstojnike, ti so društveni uradniki in uradnice.
- 11—Istotako je dolžnost članstva, da ceni in spoštuje tudi glavne odbornike K. S. K. Jednote.

12—Ena izmed glavnih dolžnosti je dalje, da vsakdo marljivo agitira za svoje društvo in našo K. S. K. Jednoto s pridobivanjem novih članov.

13—Dolžnost članov K. S. K. Jednote je dalje, obiskovati bolnike; pomagati sobratom v nesreči; pridrežati jim dostojen cerkveni pogreb; spremljati pokojnike na pokopališče in se jih spominjati v molitvah.

14—Čitati uradna Jednotina in društvena naznanila v "Glasilu."

15—Ko list do konca prečitate, dajte ga še znancem v roke, ki še niso člani naše Jednote.

16—Kadar prilika nanese in če je mogoče, poročajte "Glasilu" kako novice iz vaše naselbine.

17—Izrežite vsa ta pravila in se po njih ravajte!

IV. Z.

Clevelandске novice.

Smrtna kosa.

Iz Newburga se poroča, da so imeli v tamošnji naselbini koncem starega leta kar tri smrtna slučaje, in sicer so umrli:

Mrs. Franciška Zakrajšek, stara 38 let, soproga rojaka George Zakrajšek, doma iz vasi Krka na Dolenjskem. Pokojnica je bila že par let v bolnišnici. Zapušča moža ter sedem otrok, najstarejši je star 17 let.

Druga je umrla znana rojakinja Franciška Jerič (Jeričeva mati), stara 67 let. Tudi navedenka je ležala več let doma v bolniški postelji. Pokojnica je bila doma iz Primskovega na Kranjskem.

Za tretjo žrtev si je smrt izbrala dve in pol leta starega Josip Gross-a, ki je umrl valed posledic bolezni v vratu.

Vsem tem prizadetim družinam naše sožalje, pokojnikom naj večna luč sveti.

Rojak ponesrečit.

Ko se je minulo soboto popoldne 42. letni rojak Math Praznik v nekem avtomobilu domov z dela vračal je na 55. cesti v avtomobil zadela puščična kosa. Pri tem je Prazniku zlomilo sedem reber in roko, da je že 10 minut po katastrofi umrl v bolnišnici sv. Aleša. Lastnik avtomobila, Praznikov predelavec, je bil tudi nevarno ranjen.

Pokojni Math Praznik je bil po poklicu mizar; doma iz vasi Medvejek pri Velikih Laščah. Tu v Ameriki je živel 19 let. Stanoval je na 1422 E. 63. cesti, kjer zapušča ženo in štiri otroke. Bil je član društva Maccabees (Carniola Tent, št. 1288) in društva Naprej, št. 5 S. N. P. J. Pogreb se je vršil večeraj zjutraj iz hiše žalosti na Calvary pokopališče pod vodstvom Zakrajškovega pogrebnege zavoda. R. I. P. Potovalni zastopnik "Edinosti" v Clevelandu.

Večletni potovalni zastopnik chicaškega lista "Edinost," Mr. Leo Mladich, je dospel minulo soboto v našo naselbino po svojih opravkih.

Ker je list "Edinost" ugleden katoliški list in gré našemu listu rad na roke, br. Mladiča tu živčemu članstvu K. S. K. Jednote toplo priporočamo.

Vašna seja društva sv. Vida. Minulo nedeljo popoldne se je vršila v Knausovi dvorani prva seja dr. sv. Vida v tekočem letu. Dasiravno je bilo ta dan izvanredno mrzlo, se je označene seje vdeležilo še precejšnje število članov. Seja je vodil do začetnega dnevnega reda še stari predsednik, br. John Zulich, po zaprisegi ali umeščenju novih uradnikov je dobil ključev v roke novi predsednik, br. Anton Strniša.

Tekom seje so bili sprejeti trije novi člani, dva sta prestopila od drugega društva; poleg tega je prestopilo tudi

pet članov od drugega društva v mladinski oddelk društva št. 25, dva pa na novo, tako da staja društvo sv. Vida sedaj 463 članov v odraslem in 171 v mladinskem oddelku, ali 634 skupaj. Članica Marija Hrstar se je kot prva članica tega društva zavarovala za 20 let. Who is next?

Iz celoletnega finančnega poročila posnemamo da so leta 1923 umrli trije člani in sicer John Grdina, John Kostanjšek, Frank Novak in Janko Pleško. Društvo je tokom leta naraslo v aktivnem oddelku za 18 članov. Dohodkov je bilo celo leto \$13,445.51, stroškov \$13,089.81, toraj je bilo za \$355.75 čistega prebitka. Čisto društveno premoženje za 31. decembrom, 1923, je znašalo \$6062.23, pač lepa svota. Navzlic takemu premoženju je vrlo društvo sv. Vida pristopilo že 1. decembra minulega leta v Centralni bolniški oddelk. Nadzornikom, oziroma bolniškimi obiskovalcem za 3 mesece je bil izvoljen br. Josip Ogrin, društvena zdravnik sta Dr. James Seliškar in Dr. M. J. Oman.

Ze proti sklepu seje je predsednik, br. Sterniša predstavil društvenikom tri navzoče glavne odbornike K. S. K. J., ki so bili prisotni in sicer: glavne predsednika, br. A. Grdina, nadzornika, br. John Zulicha in urednika "Glasila," br. Ivan Zupan-a. Povdarjal je, da je baš društvo sv. Vida letos doseglo ta izvanredno čast, da šteje kar tri glavne uradnike K. S. K. J. v svojem krogu. Vsi trije označeni glavni uradniki so se nato odzvali s primerinim nagovorom. Urednik "Glasila" je bodril člane, da naj letos k 30 letnici društva in Jednote skušajo število članstva pomnožiti nad 500, da bo imeo to društvo prvenstvo v številu članov odraslega oddelka. To bo sedaj prav lahko doseči, ker je društvo sv. Vida v centralnem bolniškem oddelku. Sentvidčani, torej na noge!

Zimski izlet pevskega društva "Lira."

Na povabilo uglednega rojaka Jos. Cimpermana, znanege farmerja v West Park, O., se je v nedeljo popoldne k njemu na obisk peljalo 12 pevcev in pevka katoliškega pevskega društva "Lira," pod vodstvom predsednika A. Grdina in pevovodje S. Srovišnika. "Lira" so to pot pokazali, da se ne bojijo najhujšega mraza, kakoršen je bil omenjeni dan, 10 stopinj pod ničlo! Pri Cimpermanovih so bili vsi pogostočeni z okusno večerjo. Naravno, da se je čula pri tej priliki tudi naša lepa slovenska pesem in tudi govornikov ni manjkalo. Ta sestanek je bil važnega pomena, kojega se je vdeležilo še več drugih vnetih rojakov iz West Parka v svrhu ustanovitve nove slovenske fare. Shod so počastili s svojim obiskom tudi trije duhovniki, Rev. Ponikvar, Rev. Virant in Rev. Hyllan, ki so bodrili vnete rojake iz West Parka, da naj gredo složno na delo v svrhu dosegae zaželjenega cilja. Našim zapadnim sosedom želimo pri tem največ uspeha in božjega blagoslova!

Pozor, prijatelji našega lista!

V predzadnji "Ameriški Domovini" je bilo na prvi strani poročano, da so v uradu "Ameriške Domovine" na 6117 St. Clair Ave. naprodaj tudi pocasne številke "Glasila" K. S. K. Jednote, in iztis velja 5 centov. Kdor izmed rojakov ali rojakinj, živčih v Clevelandu bi se rad na naš list (Glasilo) naročil, to lahko vedno izvrši v upravnistvu na 6117 St. Clair Ave., celoletna naročnina za Cleveland znaša samo \$2.00.

Priporočilo Clevelandskim trgovcem.

Vse Clevelandske slovenske trgovce in obrtnike opozarjamo na današnji uredniški članek "Svoji k svojim!" ki je v prvi vrsti posvečen vam. "Glasilo," dasiravno še kot novinec v tej naselbini, bo vedno skušalo po svoji najboljši moči širiti idejo tega lepega gesla, kar smatramo za našo važno dolžnost.

Pri tej priliki se pa tudi vsem clevelandskim slovenskim trgovcem in obrtnikom toplo priporočamo za njih cenjeno naklonenost tudi našemu listu, ki je največji slovenski tednik v Zedinjenih Državah, broječ 13,500 naročnikov in nad 20,000 čitateljev. V Clevelandu samem imamo okrog 2000 naročnikov. Svoji k svojim! Za cene in podrobnosti lahko pišete ali vprašate upravnistvo "Glasila," 6117 St. Clair Ave., telefon Randolph 7501.

Plesna veselica društva Marije Magdalene.

Na zadnji seji društva Marije Magdalene, št. 162 K. S. K. Jednote je bilo sklenjeno prirediti veliko plesno veselico zadnje nedelje tekočega meseca (27. januarja), v Knausovi dvorani. Več o tem prihodnjč.

Šentklairski paberki.

(Piše urednik)

Naši slovenski trgovci v Clevelandu so napram svojim odjemalcem zelo uljudni in liberalni ker pri računu ne gledajo dosti za par centov čez dolar. Ako znaša račun \$1.03, naredijo kar "glij za glij", oziroma nočejo vzeti onih 3 centov. To delajo menda zaradi tega, ker se nočejo ukvarjati z bakrenim drobžem, in ker so jim srebrni in papirni dolarčki ljubši. — Radoveden, sem, če bi kje kupil za \$103.00 blaga, če bi tudi računali "glij za glij"?

Ne samo naši slovenski trgovci, ampak tudi naši slovenski možički so napram svojim ženam zelo uljudni. Na Silvestrov dan predpoldne sem čul neko mlado ženo, ki je šla v mesnico ter je doma na stopnicah svojemu mlademu možu sledeče velela: "Frank, nalupi ene štiri krompirčke in prstavi jih na peč za kosilo; jaz grem pa po 'steak' v mesnico." — Jeli naš Frank to poveleje izvršil, ali ne, tega vam ne morem povedati.

Lupiti krompir za kosilo ni ravno posebna težava; bolj nerodno je pa za one može, ki morajo ob sobotah namesto žene stopnice ribati, ob pondeljkih zvečer "žehtati" in prati, v terek pa perilo likati. — Pri tem delu mu žena prinese iz kleti "bafalco" Ohiočana, da za pri "žehtanju" počasi "žehtata". — Znat se mora!

Po dolgem iskanju sem končno pronašel, da ima v zalogi najboljšee suhe kranjske klobasice naša znana Modičeva mama na St. Clair in 62. cesti. Iste pa niso na prodaj nikomur in za noben denar. Recepta, kakor se tako fine klobase izdeluje, tudi ni mogoče izvedeti.

Na novega leta dan zgodaj zjutraj sta jo dva nočna slovenska slavčka korakala po naš znani Bonna Ave. Dasiravno je padal tedaj v resnici sneg, sta jo v duetu zakročila: "Je pa davi slanica pala" — Iz tega petja sem torej spoznal, da so nočni pevci okrog Bonna Ave. bolj sentimentalni in zaljubljeni, med tem ko so taki pevci v bližini Glass Ave. bolj prijatelji krasne narave. — Pisal sem že, kako sem ondi nekoč čul dva taka slavčka, ko sta v hripavem duetu pela znano gorenjsko pesem: "Po jezeru bliz Triglavu" — Vsek po svojem!

Valed povabila sem se mudil nekaj dni nazaj pri našem snahem Mervarjevem Tonetu, mojturu in izdelovalcu harmonik. Ogledal sem si pri tej priliki njegovo delavnico, kjer je polno že dovršenih "skvizbako" in tudi nedovršenih. Tone mi je rekel, da ima toliko naročil, da bo dobil kar dva pomagača iz stare delavnice. Njegove lične harmonike so me v resnici tako mikale, da bi si tudi jaz rad izbral eno. — Kdo bo pa igral nanjo, če se na take "štimé" ter base ne zastopim? Ko bo dovršena prva električna harmonika, si jo morda naročim.

Ne samo odrasli rojaki v Clevelandu, ampak tudi mladina se zelo zanima za našo starokrajsko narodno godbo, na harmoniko. Ravno isti dan opodne sem naletel na naši St. Clair cesti komaj devet let starega slovenskega dečka, ki jo je ponosno dalje korakal z malo "skvizbako" v rokah; njemu je sledila cela kopica otrok. Ta mladi mojster je igral gotovo vsem znano pesem "Ti Marjanca, ti Marjanca!" — Čez leta bo ta igralec morda posekal še znanega prof. Petra A. v Jolietu?

Pri nas v Clevelandu občujejo mlade Slovenke doma s starišaj najrajši v materinem jeziku. Po dolgem študiranju sem končno dognal vzrok tega, čemu nočejo naše mladenčice svojih mater učiti angleščine. Stvar je morda tale: Dekleta ne "glajhajo", da bi njih mati umela angleščino ko se na obisku s svojim izvoljenecem doma v angleščini pogovarjajo, kam pojdejo na ples.

Poleg Ribničanov, Ljubljancanov, Potočanov in Zužemberčakov imamo v Clevelandu tudi nekaj rojakov iz Kostanjevice. Ti domačini so tako ponosni na svoj rojstni kraj, da življajo najrajši njim najljubšo okusno domačo jed—kostanj, bodiši že pečen, ali kuhan. Niso si valed tega zastonj zaslužili lepega imena Kostanjčani! Kdo so "Kislozelaarji" in "Fizolarji", tega vam za danes še ne povem.

Dasiravno imajo v Clevelandu vsakovrstno importirano robo, si nistem doleje mogel omisliti kakoga starokrajskega pipca. — Danes ga pa že imam na pisalni mizi. Dobil sem ga zadnjč na obisku v "Spicburgu, Penslovenija".

Ko sva se na Silvestrov dan popoldne z br. G. peljala proti naši občeznani pittsburški metropoli, je bilo pravo spomladansko vreme. Še nikdar pred nisem videl, da se na ta dan še živina na prostem pase, kot ono popoldne. V Ameriki je vse mogoče! — Vse drugačno vreme je pa bilo naslednji dan. Ko sem se peljal domov, je bila vsa narava pokrita s snegom. Kolika izprememba!

Naša znana s'mer. Ljubljana je postala dne 4. t. m. v resnici "bela" valed snežne očeje. Le korajžo in pogum! Čez 5 mesecev bomo pa imeli lepše vreme, ko bo zopet vse zeleno.

Nedavno izgubljeno in pogrošano našo "špelo" smo končno izsledili in našli tukaj v Clevelandu; prišla je semkaj za svojimi izvoljenem Mikom C.—V prihodnji številki se bo zopet oglašala.

V naši sredini se oglašajo tudi pristni judje-krošnjariji, ki umejo naš slovenski jezik. Na nekem dvorišču je oni "paddler" svojo seleno robo sledeče ponudil: "Hallo Mimes! Kupite naša jabuka, naša krompir, naša čebula," itd.

Frank Koreltz in Peter Bukovec. Bon Air, Pa. dne 27. dec. 1923. (Advertis.)

POZOR VRHNICANI!

Kdor namerava iti v stari kraj in ondi kaj sveta nakupiti, ima sedaj lepo priložnost za to.

Jaz, spodaj podpisani, po domače Urbanov iz Hriba na Vrhniki imam naprodaj kos zemljišča za 6 mernikov setve na Stari Šrangji; gozd meri čez 6 johov, na stari cesti so same smreke in hoje; ena velika loza in tri majhne, in tri kose gmajno; en srednji laz na Novi cesti (Sveč hrib) in zemlja za en mernik setve v Nagličevem "prug". Lahko se kupi vse skupaj, ali pa vsak kos posebej. Kdor hoče o tem več pojasnila, naj piše na naslov: Frank Reven, P. O. Box 211, Richmondville, N. Y.

CLANEK 48. — S. ODSTAVITEV OTBOKA.

V splošnem rečen, mora biti otrok odstavljen med devetim in štirinajstim mesecem. V gotovih slučajih je za trebs otroka prej odstaviti kot v devetem mesecu. Če materji zmanjka mleka, ga mora na vsak način prej odstaviti. Na to razdobje ima včasih tudi vreme vpliv. Ni priporočljivo odstaviti ali odstavljati tekom vrhčih dni, seveda, če to ni absolutno potrebno.

Odstavljajte otroka počasi. To je veliko bolj lahko za otroka, da se počasi privadi druge hrane. Kako zrnatu jed ali kak kraker mu dajte med tem, da ga boste lažje odstavili. Zapomnite si, da otrok ne more do osemnajstega ali dvajsetega meseca prebavljati jedi, v katerih je škrob. Take hrane mu ne dajte. Krompir, fižol in druga taka hrana vsebuje dosti škroba in vledetega je ne dajte otroku.

Predno začnete odstavljati otroka, je najboljšje, da vprašate zdravnika za svet. On ve, katera hrana je najboljša za takega otroka, in vam bo povedal, kaj mu dajate jesti.

Najnapornejša doba za mater je takrat, ko začne deklica odraščati. To je najbolj nevarno razdobje v dekličinem življenju. To je čas, ko je ves njen duševni nazor v posebnem tvorbnem stanju ter ima svoj temelj v duševnosti vrzi. To je čas, ko ima njeno zdravje lahko življenske posledice. Zdravje deklice v tem razdobju je istotako tudi problem matere. Vsaka mati se mora baviti z njim. Skrbeti mora za zdravje in moč svoje mlade hčere v namenu, da ji varno pomaga skozi težavno razdobje.

Brez zadostne pravilne hrane se ne more sistem naraščajoče deklice uspešno upirati zahtevam narave, ki jih stavi v tem stanju. Taki otroci naj dobe dvakrat na dan Eagle Mleko razeni svoje redne hrane. Razredčite dve veliki žlici Eagle Mleka s ¼ čaše mrzle vode. Rajše ga pijejo z ginger-aeom, gorozdinim sokom v tem času—all mogoče pozneje.

Čitajte te članke skrbno vsak teden ter jih imejte za bodočo uporabo.

ZAHVALA.

Mr. Anton Mervar, izdelovalec harmonik 6921 St. Clair Ave. Cleveland, O. Cenjeni rojak:—

Vam sporočam, da smo prejeli harmoniko, katere se dopade meni in naročniku, ter je zadovoljen z glasom in z delom, valed česar vas priporočamo igralcem harmonik po celi Ameriki, ter jim svetujemo, da bi si naročili vašega izdelka harmoniko, ker je v resnici dobro in trpežno delo; zato torej se vam priporočamo še nadalje. Kar se tiče kovečka, če ga bo naročnik zahteval, vam bom že pisal; tukaj vam pošiljam denar. Koledar sem prejel; lepa vam hvala, in vam voščimo uspešno novo leto, da bi imeli obilo dela in naročnikov. Prosim vas, da bi dali to zahvalo v list, kojega ste vi naročnik, da vas toplo priporočamo rojakom.

Z iskrenim pozdravom

Frank Koreltz in Peter Bukovec.

Bon Air, Pa. dne 27. dec. 1923. (Advertis.)

POZOR VRHNICANI!

Kdor namerava iti v stari kraj in ondi kaj sveta nakupiti, ima sedaj lepo priložnost za to.

Jaz, spodaj podpisani, po domače Urbanov iz Hriba na Vrhniki imam naprodaj kos zemljišča za 6 mernikov setve na Stari Šrangji; gozd meri čez 6 johov, na stari cesti so same smreke in hoje; ena velika loza in tri majhne, in tri kose gmajno; en srednji laz na Novi cesti (Sveč hrib) in zemlja za en mernik setve v Nagličevem "prug". Lahko se kupi vse skupaj, ali pa vsak kos posebej. Kdor hoče o tem več pojasnila, naj piše na naslov: Frank Reven, P. O. Box 211, Richmondville, N. Y.

K. S. K.

Jednota

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1904 N. CHICAGO ST. JOLIET, ILL. SOLVENTNOST K. S. K. J. ZNABA 190.36%

Od ustanovitve do 1. decembra 1923 znaša skupna izplačana podpora \$2,280,905.00.

GLAVNI URADNIKI:

Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsednik: Mrs. Mary Prislard, 723 Ga. Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Bilagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Luka Gladek, 305 So. Second St., Steeiton, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Frank Opeka, 26-10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1840 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 6426 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Martin Shukle, 811 Ave "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremesch, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Trempan, 42-48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:

John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":

Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Telefon: Randolph 7501.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO", K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

STARA LJUBLJANA

Dr. Fran Stele.

Pod staro Ljubljano razumejo oni del sedanje Ljubljane, ki je kot strnjen zaokrožen mestni tip doživel nekako začetek XIX. stoletja, potem pa začel polagoma izgubljati svojo enotnost dokler mu ni potres leta 1895 dodal zadnje in najboljčudnejše vrzeli, tako da je za rekonstrukcijo celotne slike treba danes že precejšnjega študija in pomoči fantazije.

Teritorij stare Ljubljane je bil do konca XVIII. stoletja ograjen z obrambnim ozidjem. Povod za obzidavanje je dala tekoma XV. in začetek XVI. stoletja turška nevarnost. V poznejšem razvoju pa je v 2. polovici XVIII. stoletja to ozidje postalo osnovnoznačnega pomena za razvoj in značaj mesta. Ono pomenja po svoji dejanski ulozi takorekoč prvi regulacijski osnutek mestnega tlorisa, dejanske razmere same so ustvarile v njem uspešno in do velike mere monumentalno grupacijo poslopj in njihovih skupin. Glavni elementi, iz katerih je obstajala stara Ljubljana, so bili: Grad kot monumentalna krona mesta, ozidje s svojimi vrati kot obramben toda obenem dekorativno učinkovito pas oklepajoč celoto, dolga ulica, ki se še danes vije pod hribom sledeč njegovi liniji od nekdanjih franciškanskih vrat pred bivšo Mahrovo hišo do Karlovških vrat na meji Florjanske in Karlovske ceste in trije trgi: Stari trg pri Sv. Jakobu, Glavni ali mestni trg pred mestno hišo in Novi, pozneje Turjaški trg na levem bregu Ljubljanice.

Središče stare Ljubljane je bila omenjena ulica, vsebujoča Mestni trg in del Starega trga. Še danes je ta del stare Ljubljane razmeroma najboljše ohranjen in z gledišča notranje mestne slike najučinkovitejši. Užitek je ta pot, kadar miruje tramvaj, po noči pri mesečini ali zgodaj zjutraj, ko še hlad in mir ležita nad mestom. Kriva črta, v kateri se razvija pred očmi potnika, je ravno toliko napeta, da nudi vsak moment občirno, a v skupnem efektu celotno sliko, ki je pa skoraj z vsakim korakom drugačna. Na mestnem trgu imam vselej, kadar stopim nanj, utis, da sem v veliki, pod nebo odprti dvorani, prirejeni s fasadami hiš za svečanosti, za mirno šetanje ob večernih urah, ko se neha meščanski delavni čas, za nemoteno kramljanje in nikdar ne morem razumeti, kako je bilo mogoče, da bi uspeli tramvaj. Dvora-

na, pravim, da se mi zdi Mestni trg; in to je tudi po svojem bistvu: tako si ga je namreč predstavljala doba baroka, ki ga je ustvarila, ki je monumentalno s stebri in pilastri in balkonem na mestni hiši fasadiralne stene, ki ga oklepajo, da bi bil njegov vzgled svečan in enoten. Za temi reprezentativnimi fasadami kot jo nudi n. pr. Bidimno, magistrat, Skabernetova hiša in Bleiweisova hiša, da ne navajam manj zanimivih, se skriva po več hiš, po 3 do 4, ki so do dobe baroka gledale z ozkimi slemenimi na cesto in so do bile sedanjo zunanjo obliko ravno z ozirom na lice trga in ulice. Predbaročni sistem hiš, slemenih na cesto, se nam je ohranil samo na manj reprezentativnih stranskih delih mesta kot je n. pr. Florjanska ulica. Ravno kar opisani značaj fasadiranja, na velik arhitektonski učinek preračunjenih trgov in ulic, ki je, k nam prenesen tekoma XVII. stoletja iz Italije, izpodrinil poprejšnji nemški izgled mesta, je bil merodajen za zunanjo sliko stare Ljubljane, ko je stala v svoji največji popolnosti v 2. polovici XVIII. stoletja.

Obeš in značaj tega mesta pa sta bila v veliki meri produkt zgodovinskega razvoja in geografske lege. Ljubljana je nastala prvotno v šentjakobskem okrožju kot trgovska postojanka. Ko se je v XV. stoletju že močno povečala, so postavili tudi mestno hišo, ki je stala poprej nekje na Starem trgu, na njen sedanji prostor in tako razširili meščanski, trgovski in obrtniški del mesta za sedanji Mestni trg. Poleg tega meščanskega dela mesta, obsegajoč Stari in Mestni trg, pa se je razvil na levem bregu Ljubljanice, Staremu trgu nasproti, v bližini nemške komende, drugvažen del, plemiški, s središčem na Novem trgu. Plemiči so imeli posebne privilegije in se tudi v mestu niso hoteli mešati med meščane. Sredi XV. stoletja se je ustanovila tudi škofija v Ljubljani in od tega časa naprej se je med sedanjima Mestnim in Vodnikovim trgoma razvil tretji važni del mesta, cerkveni s stolnico in škofijsko palačo kot oporišče in nasproti z lepo vrsto kanoniških hiš. Ker se je temu priključila v Vodnikovem trgu druževala na Vodnikovem trgu še več franciškanskih samostanov, smo imeli po notranji razdelitvi v okviru ozidja res 3 stanovsko ločene skupine, katerih vsaka je imela svoje privilegije: meščansko, plemiško

in duhovsko—odporedno trem glavnim stanovom predrevolucijske dobe. Tako vidimo, kako se zgodovinski in socialni ustroj družbe zrcalita v sliki takratnega mesta. Poleg teh pa bi bil posebno važen činitelj geografska lega: Ta je dala mestu monumentalno krono—grad, ta je ustvaril osnovno prometno žilo mesta in je dala estetsko izredno učinkovitost krivino, ta je stisnila večji del mesta (razen plemiškega) med reko in grajski grič, ta je prečipnila mesto pod Trančo in ustvarila izredno mikavno točko nasproti bivšega Čevljarškega mostu, ki je tu diarhitektonsko primerno povdarjena.

V svoji stavbarski zgodovini je doživela Ljubljana več odličnih momentov, ki so nastali pogosto kot posledica zunanje sile in katastrof pa nič manj kot koreniti preokret estetske volje meščanstva kot mase. Med najvažnejše činitelje, ki so oblikovali sliko ljubljanskega mesta, spada že gori omenjena turška nevarnost koncem srednjega veka. Pred njo se je mesto umeknilo v ozidje, ki je moralo biti zasnovano po gotovih strateških vidikih in to je pomenilo z izjemo plemiškega dela omejitve mestnega obsega na poprej omejenji pas med Ljubljano in gradom, ki sta oba naravna obramba elementa. Več najstarejših stavb Ljubljane, ki so ležale izven obzidja, je postalo žrtev turških napadov. Važen v razvoju stavbarstva je dalje potres l. 1511, ki je oropal Ljubljano mnogih srednjeveških stavb. Kakor so turške vojne v svojo zahtevo po obrambi postale važen faktor v oblikovanju mestne slike, ni nič manj odločilno vplivala tudi definitivna odstranitev te nevarnosti v 2. polovici XVIII. stoletja; zidovje je padlo, z njim meja med starim mestom in predmestjem in XIX. stoletje je bilo hoče noče postavljeno pred problem estetske in komunikacijske zadovoljive spojitve teh dveh v mnogem estetsko nenanih delov. In čim bolj se je širilo tekoma XIX. stoletja mesto na novih teritorijah, tem kočljivejši je postajal ta problem do nove katastrofe, potresa l. 1895, ki je oropal mesto mnogih bistvenih elementov: Porušeno je bilo estetsko ravnovesje Spitalske ulice, Vodnikovega trga, Šentjakobškega trga, Novega ali Turškega trga, v daljših posledicah so padla poslopja tudi na vzhodni strani Novega trga, ki so ga zapirali napram Ljubljani in edini, v splošnem se dosti zadovoljivi preostanek stare Ljubljane je danes že večkrat omenjena prometna žila od Vodnikovega trga do Karlovske ceste.

Poleg elementarnih dogodkov pa je vplivala na razvoj in značaj mesta tudi estetsko umerjena volja njegovih prebivalcev. Prva Ljubljana je bila stavbinsko nemška kolonija v bližini Italije. Kakor kako poljubno-staro-nemško mesto si lahko izslikamo v fantaziji njegove sliki. Sem in tja po dvoriščih hiš najde izvežbano oko še sedaj polzazidane poznogotске arkade in vsaj v bližini cerkve sv. Florijana so se nam še ohranile karakteristične ozke fasade hiš, deljenih druga od druge po ozkih za prehod neporabnih, v spodnjem delu napram cesti zazidanih presledkih, ki služijo kapu. Proletreformacija je pa tekoma XVII. stoletja temeljito preobrazila duševni milje ljubljanskega meščana. S tokom izobrazbe in vseobče kulture, katerega je premišljeno naravnava iz nemške v italijansko smer, je izpremenila tudi okusa mase iz srednjeevropskega, nemškorenesanškega v italijanskobaročni. V tem oziru je posebno odličnega pomena sistematično delovanje organizacije takratne kranjske intel-

gence, ki nosi naslov "Academia operosorum." Njeni člani so s svojim smotrenim delovanjem z besedo in peresom privedli do popolne zmage italijanskobaročni okusa. Kako korenit je bil preobrat v estetskem naziranju, nam najbolje dokazuje lice stare Ljubljane, kakor ga je ta doba zapustila in iz katerega je bil izbrisan vsak sled prejšnjega gotoko-inspiriranega okusa ali vsaj očem odtegnjen po temeljiti prezidavi zunanjsčine stavb, ki so s svojimi fasadami, kakor sem že zgoraj omenil, služile višjim ciljem, enotnemu arhitektonskemu izgledu ulice in trga.

Razkroj te enotne umerjene estetske volje pa pomenja XIX. stoletje. Zdi se mi, da generacije 2. polovice in začetkom XX. niso bile na nobenem kulturnem polju tako desinterezirane kot ravno v arhitekturi. Kljub našemu velikemu kulturnemu razvoju smo z narodi zapadne Evrope vred izgubili v tem času popolnoma smisel za bistvo arhitekture, za enotnost mestne slike in za bistvo značaja starih spomenikov. Odtod vse estetsko ponesrečene nove stavbe v starem delu mesta, posebno rešitev novega mestnega središča in najvažnejšega prometnega križišča pred Franciškansko cerkvijo, obsegajočega Marijin trg, Franciškanski most in Stritarjevo ulico.

Pred našimi očmi preživlja Ljubljana enega največjih elementarnih preobratov svoje mestne slike, ki ga je povzročila ustanovitev Jugoslavije in z njo združeno novo mednarodno stališče našega mesta, ki je postala tretja državna prestolnica. Kakšne bodo posledice za mestno sliko, si danes niti približno ne moremo predstavljati. Vsekakor sedanji moment ni manj važen kakor katerikoli prejšnjih. Pred našimi očmi se zazdjuje vrzeli, ki so nastale po potresu, v predmestjih nastajajo cele nove ulice in skupine enodružinskih stanovanjskih hiš, zidajo se nove reprezentativne stavbe, novo tudi to pot prodira v stari milje in odprto vprašanje je, če bo sedanja generacija v svojih stavbnih prizadevanjih srečnejša od popotresne.

Slike iz Belokrajine.

Spisal dr. Franjo Ogrin.

(Nadaljevanje)

Drugi dan pa se je ugotovila resnica. Naša prijateljica nista zadela dobitka 200,000 K, ampak le 200 K: v dotičnem dopisu kreditne banke pa sta pripisala dobitku 200 K še 3 ničle tako spretno, da površni bralec tega ni mogel opaziti.

Ali mislite, da so hoteli sedaj vse verjeti, da nista Jovo in Pero zadela glavnega dobitka? Kajpa še! Mnogi so rekli, da sedaj lažeta, da tajita, da ne bi bilo treba dati za pijačo, itd.

Zadnji Črnomaljski postiljon.

Kje so, kje so zekarsce, o zekarsce srebrne?
Birtna, birtna jih ima,
pa jih nazaj ne da.

Vse se spreminja. Le poglajte sirom naše domovine! Tu in tam opažamo grajske razvaline, večkrat edine pomnike, ki pričajo še potomcem o minljivi slavi nekdanjih viteških stanovalecev.

Kje je oni živahni promet davnih voznikov, ki so prevajali raznovrstno blago med Trstom, Ljubljano, Celjem, itd., posredujoč med deželo in mesti?

Njih čili konjiči so zobali rumeno koruzo in polni oves, da so skočili v dir, če so vozniki le narahlo poknili z bičem. In ako,

"Ko na sred' klanca so prišli, opesala jim je žvina." So dobili lakro priprego, ki je pomagala spraviti težko nato-

vorjeni voz na vrh. Ni jih več voznikov, pomrli so drug za drugim, pomrli ponosni, debeli krčmarji, ki se jim stregli z jedjo in pijačo, kadar so ustavljali pred njihovo hišo. Le prostorni, nekdanje vedno polni, sedaj prazni hlevi stoje še ob naših belih cestah, pomnež fe čase. Vse drugo je vzela železnica, južna, doleniška in druge. Vzela je i budne postiljone, ki so vozili pošto in ljudi po daljnih cestah—ni več njih trobentanj, ni več njih idlične vožnje.

Poezija izginja čedalje bolj s sveta, umikajoč se novemu realnemu življenju. Tehnične pridobitve preobrazujejo vse narodno gospodarstvo in moderna kultura prodira vedno delj, vedno globlje v notranjost dežele; prispela je pred nekaj leti tudi v Belo Krajino, dala ji železnico in položila temelj drugačnemu razvoju.

Z Bogom, Jure! Ne boš več vstajal ob dveh ponoči, da moro odpeljati na vse jutro pošto iz Črnomlja v Metliko in jo oddati tam pravočasno nasledniku, ki vozi v Novo mesto.

Da, ta Jure! Ze sedem križev je težilo njegov hrbet, on pa je bil še vedno tako čvrst, kot bi jih bilo le pet. Kluboval je leto za letom mrazu in dežju. Skripala so kolesa v mrzli zimi, burja je brlila v zgubanjeni obraz Jureto, on pa je, zavil v odeje, še trdneje stiskal vajeti, dokler ni zavozil na Guštinovo dvorišče v Metliki.

Seveda je imel naš Jure tudi slabe lastnosti. Med te šteje posebno njegove "štacljone," ki jih je imel med Črnomljem in Metliko (18 km). Tu se je moral ustavljati, da si je požgalka grlo s frakelnom slivovke ali brinjevca. In marsikatera "zekarsca," ki je prišla iz rok potnikov v njegove, je prešla dalje k brhki krčmarici, ki se je smejala za nami v pozdrav.

Jure je vstavil tje in nazaj, ob vsakem vremenu, ponoči in po dnevu.

Ko ga enkrat nevoljno vprašam: "Vrag, Marko, kaj morate vedno stati!" se odreže: "Ja, se zamerim, če ne. Mogoče bi mi prihodnjic še konj ne hoteli več podkovati."

Jure tudi ni bil nič kaj prijazen postiljon—Novega potnika, ako je že nedostajalo prostora, je sprejel skorogodrajaje. Ugajala pa mu je tudi njegova napitina.

Ako je bilo kaj videti, kakor da ne bo dobil Jure svojega obola, je čudno nakrenil obraz. Ko pa mu je tudi tisti potnik ponudil napitino, se je potolažil in nasmehnil kot otrok, ki dobi pogate.

Pot od Novega mesta do Metlike je dolga 28 km in pelje čez visoke Gorjance. Razume se, da v slabem vremenu, po zimi, težko obložen voz nikar ni mogel prispeti po serpentinah od novomeške strani do vrha. Od tu do Metlike pa je še daleč. Slednjič se je prirogala težka pošta. Jure, ki jo je komaj dočakal, je najprvo zarentačil nad metliškim postiljonom, potem pa je začel hitro zlagati pakete na svoj voz.

Pri takih prilikah se je držal kisló ko sam šment, v Črnomlju pa ga je pričakal ravnatoko črni obraz poštarjev, ki se je jezil nad zamudnim postiljonom. Ta pa tudi ni molčal, in če je bil poštar ostrih besedi, pa je bil Jure od kralja še hušjih—Končno je pustil razjarjenega nasprotnika, pobral svoje "plahte," pa šel za konjema proti hlevu, navidez miren, v resnici pa nataknen ko sršen.

Pa prišli so nekega dne inženirji in delavci ter zastavili lopate in krampe. Jure je gledal s čedalje večjo nejevoljo gradnjo belokranjske železnice—Tistega dne pa, ko je bilzagal in piskal skozi belo-

kranjske loze in drage železni hlacon, so se mu ustavili docela konji in voz. Tako so ostali Juretu le dobri in slabi spomini. Med najlepše je prišteval oni dan, ko se mu je po metliškem klanecu prevrnila poštna "škatlja" v cestni jarek, iz katerega so jo komaj zopet na noge postavili. Med najboljšje dneve je pa prišteval one, ko je največ "slepo" vozil in največ zaslužil.

Glej, tam ob cesti tolče Jure gramoz, mimo pa brzi—vlak; milo se mu stri in

"dni premišlja, ki so bili ter na tihem solze briše."

Belokranjska rodoljuba v Zagrebu.

I.

Vojska je ležala kakor mora na človeštvu, pa ne samo eno noč, ampak mesece in leta. Veselje in zabava je ginevala od dne do dne, težave in naloge pa so rastle in se množile. Kdor je mogel, ta je uskočil iz tega labirinta skrbi in trpljenja ter si privoščil vsaj nekaj veseljih uric. Drugod so se vozili vojni dobavitelji v avtomobilih in se gostili ob penecem šampanjcu, tu pa je bilo tudi veselje po belokranjskem vzoru. Ta si je privoščil janjčka, pečenege zunaj na trati na raznju ter ga zalil z domačo kapljico, drugi se je malo odškodoval o priliki komisij ob Kolpi z dobrim, četudi dragim kosilom.

Tudi naša dva znanca sta zamislila čisto posebno veselje, izlet v Zagreb, kjer je takrat bilo še vsega dosti in se takorekoč cedilo medu in mleka. Toda kako priti tja pri teh preklicanih legitimacijah, ko je treba imeti potni list s fotografijo in še posebno vojaško dovoljenje.

Predno nadaljujemo, moramo seznaniti čitatelje malo pobliže z našima znanca, kako jima je ime, kaj sta, itd. No za imena med nami Slovenci nisi v zadregi. Vsi smo Jožeti, Janezi ali Franceljni, oziroma Pepce, Micke, Ivanke in Frančke; tako je drugih svetnikov in svetnic kakor z imeni: Tone, Katica in Špelca prav malo zastopanih. Kar se pa našega stanu tiče, smo kmetje, obrtniki in trgovci oziroma v višjih stanovih zdravniki, filozofi (profesorji) in juristi. Stroke, kakor: kemija, montanistika, tehnika in še druge učene posebnosti pa se Slovencec še niso ravno priljubile. Tako sta tudi naša znanca: Joža, filozof, in Janez, jurist.

"Kaj poveva kot vzrok potovanju?" A, jaz bom kupil filozofskih knjig, ti pa greš iz družinskih ozirov, saj imaš nekeke sorodnike v hrvaškem Zagorju. Skrbno čakata prvega uradnega dne, pa hajd na okrajno glavarstvo. Janez kot jurist je besedenik.

Pogumno stopi pred kancelijska in reče: "Midva bi rada šla v Zagreb, prosim za potne liste," in pomoli svojo in Joževovo sliko uradniku; ta pa z uradnim licem—sicer je z njima znan—"Bi rada šla?—To še ni dovolj." "O saj imava vzroke. Ta gre v Zagreb po logiko mišljenja in politike in kaj vem, po kako filozofijo še jaz pa moram tja iz družinskih ozirov." Uradnik metri razloge in gleda zdaj sliki, zdaj junaka, pa de: "Pa bomo naredili."

Pa več dneh se pomenkuje ta prijateljica na trati: "Ne vem, dolgo časa ni tega 'passierschein-a' nazaj. Kaj kuhajo?" Pa pride vojaško dovoljenje, če tudi pozno. Veselo korakata proti kolodvoru in se pogumno veseda v vlak.

Ko pa vstopi nadzornik za potne legitimacije, Joža malo prebledi, drži se pa hrabro. Kontrolor vrta njegov potni list sem, vrta tja, pogleduje potnika, pa zopet potni list—Janezev je bil v redu—pa de: "Fotografija ne odgovarja čisto Vaši filozofski zunanosti, klavzula

ni prava in tudi pečat ni na pravem mestu." "Gospodin," povzame Joža besedo, "tako slika pač moj navzoči prijatelj, klavzul je pa tu toliko, da ni zlomek, da bi ne bila ktera prava, če je pa pečat ali ktera klavzula kaj napak zaobrjnena, ni čudno, saj je danes vse narobe na svetu." Strogi organ se je nasmehnil pa odšel.

Komodno se naslonita Joža in Janez v vozu, vsa vesela, da gresta ob enoličnega doma, od slabe hrane in sitne žene tja v lepi Zagreb, kjer kuhajo še vedno dobro in kjer so ženske prijazne. Pa ti jo primaha kontrolor z revolverjem za pasom in s cesarsko kapo na glavi še enkrat nazaj ter pomigne proti Joži. "Prosim še enkrat potni list." Naš korenjak prebledeva, sekunde se mu zde kot ure; no, pa ni bilo nič hudega. Oko postave je le pozabilo vprvo pregledati na datum, da se prepriča, ali je potni list še veljaven.

Kot zadoščenje za prestane muke jima je poslala usoda na tretji postaji živahno deklico, ki ju je kratkočasila noter do Karlovca.

Zagreb! Zagreb! kričijo sprevodniki. Znanca si pomencata oči—med dolgo vožnjo sta malo zaspala—pa stopita iz vlaka. "No, ti filozof, ki poznaš Zagreb boljše od mene, kam greva? Jaz bi predlagal, da ostaneva kar tu bližje kolodvoru, da moreva, ako bi nama kaj narobe hodilo, priti čim prej do vlaka; saj vidiš kako so naju vzeli na muho." Boš vendar šel proti sredini mesta, kjer je Ilica, pa višje gori kapitelj itd." pogovarja Joža. "Kaj meni Ilica in drugo krog nje?" "Kaj, ta je za Zagreb, ko rimska cesta za nebo, na koncu pa stoji slavni Jelačićev spomenik." "O potem pa, potem pa greva tja. Pa v kakšen hotel? Slovanski mora biti na vsak način za naju, ki prideva z dežele, sicer bi kdo mislil, da sva navadna agenta." Kar v hotel Brückner greva. Ime je sicer nemško, ali gospodar je Jugoslovjan, in hotel torej slovanski. Obvelja. "Sedaj pa hitro, ker naju ljudje že gledajo, pa ne vem zakaj, ali premaló tiho govoriva, ali imava tako izrazite postave ali pa sva tako čedno napravljena."

Pri portirju je šlo še dokaj gladko. Edino nesporazumljenje je bilo, ker se niso takoj razumeli, ali gresta oba v eno sobo ali vsak v svojo. Umije ta se, osnažita in pokračita, kakor se spodobi izobražene mu človeku, in že sta v gostilniškem salonu, da večerjata. "Jedilni list! natakar," se oglasi Joža. Bere: "ragu-juha, rižoto z golobčki, puran, ocvrto pišče, zelena, krompirjeva salata, kompot iz hrušek, breskev, marelic, črno in belo vino, plizenjsko pivo! Bože moj, Janez, to bo za naju."—Jesta, jesta, pa se ne moreta najesti. Natakarji se muzajo, gostje pogledujejo proti oni mizi, eden pa reče polglasno: Iz katere lačne jugoslovanske pokrajine pa sta ta dva prišla?

ZAHVALA.

Mr. Alois Skulj, Brooklyn, N. Y. Cenjeni:-

Vam sporočam, da sem harmoniko sprejel in se mi jako dopade, ima lep glas, sem zelo zadovoljen, pa tudi drugim se dopade, tako da se Vam ne morem dovolj zahvaliti.

Frank Paulin, Chicago, Ill.

Cenjeni:-

Ze leto dni je poteklo, kar sem dobil od Vas harmoniko in resnici na ljubo moram pripoznati, da je res dobra in je sedaj še veliko boljša kot pa je bila nova, tudi veliko drugih rojakov jo je pohvalilo. Tu sta dva druga rojaka, ki želita naročiti harmoniko od Vas, pošljite mi cenik. George Rejc, Pierce, W. Va.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Samomir belgrajskega milonarja. V Beogradu se je v svoji garaži obesil milijonar Dimitrije Marinković. Menda je v zadnjem času nesrečno spekuliral.

Duhovniške vesti. Župnijo Devica Marija v Puščavi je dobil Karol Huttner, provizor v Ptomam. G. Karol Huttner je v prejšnji begunec. Župnijskim svetiteljem pri Sv. Trojici v Ptomam je imenovan vojni kaplan Franjo Jazbinšek. Župnijo Črčice je dobil tamošnji provizor Franjo Toplak. Župnik v Pamečah Anton Kulner je stopil v kartuzijanski red v Pleševju in za provizorja je imenovan kaplan iz Starega trga Franzen. Frankolovo je dobil zmogljivi provizor Venceslav Šušter, ki je bil dosedaj kaplan v Ptomam. Kot duhovna pomočnika za sv. Trojico v Halozah je imenovana bivši kurtat Mlatrin Nadrh.

Pašičeva civilna lista. Državni proračun določa za ministrskega predsednika Nikolo Pašiča tajni-dispozicijski fond v znesku 2 in pol milijona zlatih dinarjev ali 180 milijonov kron. Od te vsote ni treba Pašiču dati nobenega obračuna. S temi milijoni lahko razpolaga, kakor es mu poljubi. Niče mu nič ne more, če bi ta denar porabil čisto za seboj. 180 milijonov kron je prav čudna vsota in bi se ž njo lahko preživelo okoli 2500 državnih uradnikov.

Divjačina v Sloveniji. Iz zanimive lovske statistike povzame, da se je v Sloveniji leta 1922 ustrelilo: 15.522 zajcev, 2292 arn, 34 jelenov, 350 divjih koz, 5 medvedov, 5 volkov, 12 divjih prešičev, 353 jazbecov, 1940 lisic-236 kun, 40 vihar, 3497 vervec, 15.200 vran, 200 srak, 200 sov, 2 orla, 180 divjih petelinov, 59 ruševcev, 346 fazanov, 3196 jerebic, 1505 prepelice in 2213 jastrebov.

Smrtna kosa. Umrl je dne 12. decembra v Potulah pri Celju v 77. letu starosti posestnik g. Anton Božič, oče odvetnika dr. Antona Božiča in trgovca Božičev v Celju. Sam narodnjak in kremenit značaj, je vzgojil tudi svoje sinove in hčere vzorno ter dal svojemu narodu izborne delavce na narodnem in gospodarskem polju. Naj počiva v miru, cenjeni rodbini pa naše sožalje.—V St. Petru v Savinski dolini je umrl veleposestnik g. Josip Lenko. Svojeas je bil politično in gospodarski delavec ter zastopal svoj okraj tudi v delovnem zboru štajerskem.—V celjski javni bolnici je umrl 10. decembra g. Hugo Watzlawek, oče bivšega novinarja Riharda Watzlaweka. N. v. m. p.

PRIMORSKE NOVICE.

Trst osvaja Dalmacijo. Tržaški italijanski listi z veseljem beležijo, da je Dalmacija čela obnavljati trgovinske veze s Trstom. Dalmacija dodanes vso potrebščino močnega Trsta in ne iz Banata. To ni naravno, če pomislimo, da Trsta naročeno blago prihaja iz Banata. Umljivo je, da mora biti go iz Trsta tudi znatno ceneje nego iz Banata. Zato se čuditi, pravijo tržaški listi, da začenja Trst znova osvajati dalmatinski trg in so vsa znamenja po tem, da si ga popoloma osvoji. — Tako pomaga jugoslovanska Dalmacija "odloščenemu Trstu" na noge. A samo Trst, ampak tudi stara dalmatinska kupčija v Dalma-

iji. Vsaka italijanska jadernica, ki pride v Dalmacijo po les, pripelje s seboj riž, moko in drugo blago, ki ga v Dalmaciji z lahkoto spravi v denar. Ni čuda, da se Italija tako krčevito trudi, da spravi tudi reško luko trajno v svoje roke.

Ocebnost. Za kneznadškofijskega duhovnega svetnika je bil imenovan župnik v Slavini na Notranjskem, g. Luka Smolnikar.

11 stotov razstreliv ukradli. Na križišču pri Nabrežini so orožniki ustavili tovorni avtomobil, na katerem so našli 11 stotov razstreliv. Razstreliva so bila ukradena v nekem vojškem skladišču. Nevarno blago so zaplenili, spremljevalce pa zaprli.

Napad v Kobaridu. Dne 11. novembra zvečer so fašisti v Kobaridu brez najmanjšega povoda na ulici napadli in pretepli trgovca Stresa, učitelja Šturma in nekega gospoda iz Jugoslavije, ki je prišel v Kobarid obiskat svoje sorodnike.

Šolske razmere v Kringi. V Kringi je šolska oblast poitalijančila oba razreda. Prejšnje dolgoletne, zaslužno učitelstvo je moralo oditi, namesto tega sta prišla italijanski učitelj in učiteljica, ki se v šoli spoznavata z otroci samo s pomočjo znamenj, kakor to delajo mutci med seboj. Tudi verouk bi se moral vršiti na ta način — ako bi duhovnik ne poznal svoje dolžnosti. Otroci tudi med seboj v šoli ne smejo spregovoriti nobene hrvatske besede. Umljivo, da ob takih razmerah šola ne izvaja na mladino namanjše privlačnosti.

Postopanje z duhovčino. "Edinost" poroča: "Župnik Vrbka, po rodu Čeh, je služboval v Istri 34 let. Zadnje čase je župnikoval v Lanišću. Sedaj pa se mora seliti, kakor toliko drugi. 13. t. m. se je hotel odpeljati v Trst, da izroči spise ordinarijatu. Vstopil je na vlak na postaji v Buzetu, pa so ga orožniki aretirali baje zato, ker ga morajo iz njegovega bivališča, iz Lanišča, spraviti preko meje. Zdi se, da so orožniki iz Lupoglave v tem zmišlju brzojavili onim v Buzetu. Tiral so ga nazaj v Lupoglavo, ne da bi bil mogel vzeti iz voza s seboj spise in sukno!"

Nasok na slovensko učiteljsko organizacijo. Gorjanski šolski vodja Aurelio Vittori je zapelel akcijo za razbitje slovenskega učiteljskega društva. Razposlal je vsem učiteljem poženskega okraja okrožnico, v kateri jih vabi na vstop v učiteljski sindikat "Eia", ki se je pravkar ustanovil in ima svoj sedež v Gorjanskem. Sindikat da hoče delati za "bratske odnose" med učitelji v okraju, pomagati pri rešitvi šolskih vprašanj (poitalijančevanja!) in pospeševati gospodarske interese učitelstva. Lahko si je misliti, s kakšnimi sredstvi obdelujejo fašisti posamezne učitelje, da jih pridobije za fašistični sindikat. Le tako se da umeti, da so okrožnico podpisali že tudi nekateri slovenski učitelji, in sicer Ferdinand Kenda, Ivan Kosmina, Ivan Pibernik in Fran Ščuka.

80 letnica msgr. Kosca. Te dni je obhajal častitljivi stolni škofastik v Trstu msgr. Fran Kosec svojo 80 letnico. V svojih mladih letih je msgr. Kosec služboval v Istri: v Beršecu, Klani in Truskah, nazadnje pa na Katinari pri Trstu. Povsod se ga ljudstvo še danes hvaležno spominja. Zelo marljiv je bil msgr. Kosec kot bogoslovni pisatelj; posebno veliko je pisal v tržaški škofijski list.

Zadnjih 18 let vodi na tržaškem ordinarijatu pregledovane cerkvenih računov. Dasi je oglušil in je šibkega zdravlja, vendar je še vedno veder in bister in neumorno delaven. Njegova dobrota ne pozna med ljudmi nobene razlike, vsakemu enako rad ustreže in pomaga, ako je le v njegovi moči. Bog živi častitljivega starčka še mnogo let!

Po nedolžnem zaprti. Svoj čas smo poročali o roparskem napadu na železniškega uradnika, ki se je v spremstvu orožnikov peljal izplačevati železničarje. Rop se je izvršil na progi med št. Petrom v Šumi in Zminjem. Orožniki so takrat prijeli Pavla Krajšo iz Kringe in več njegovih sosedov. Po splošnem ljudskem mnenju so bili ti ljudje popolnoma neprizadeti na ločinu in tudi ni bilo proti njim nobenih dokazov. Kljub temu jih je oblast do sedaj, to je celih pet mesecev, držala v zaporu. Sedaj končno se je, tudi preiskovalno sodišče prepričalo o njihovi nedolžnosti in jih izpustilo. Seveda jim pa gorja in škode, ki so jo pretrpeli, nihče ne povrne.

S Sv. Gore pri Gorici. Dne 11. nov. zjutraj ob pol 7. je v tukajšnji samostan udarila strela, raztrgala strelovodno žico, šinila v cerkev (kapelo), v samostansko kuhinjo ter v celico enega izmed bratov lajkov, razkopala na več mestih zidovje, razdrobila veliko šip na oknih ter slednjič smuknila v hlev, kjer je ubila eno mulo (vredno 2500 lir) in psa, prizanesla pa dvema hlapcem, ki sta bila tedaj v hlevu. V kapeli, kjer je g. župnik od Sv. Križa pri Trstu ravno začel pridigo, je povzročila strela silno paniko in zmedo med romarji, jih več vrgla na tla ter jim občutno pretresla ude.

VZROK NALEZLJIVIH BOLEZNI.

Vsako se zna, da vsaka živa snov, bodisi živalska ali rastlinska, je sestavljena iz stanic ali celic. Te stanice so tako drobne, da jih moramo razločevati le s pomočjo močnega mikroskopa ali drobnogleda, potom katerega vidimo predmete stoterokrat večje. Stanica je sestavljena iz snovi, takozvane protoplazme, in tvori podlago vsega življenja. Vsaka stanica živi svoje posebno življenje; ona živi za nekaj časa, se pomnožuje in umre. Da živi, potrebuje gotovo količino gorkote, primerno hrano in vlogo.

Tudi naše telo in vse njegove sestavine niso nič drugega kot mogočna stavba samih stanic. Ravnotako vsa druga živa bitja, kakor tudi rastline. Izmed najnižjih rastlin imamo one, ki obstojajo iz ene same stanice. In ravno vplivu teh rastlinskih stanic ne stanice človeškega ali živalskega telesa je pripisati vse nalezljive bolezni. Te rastlinske stanice zovemo klice ali bakterije. Nikakor pa ne smemo misliti, da so vse bakterije provzročiteljice nalezljivih bolezni. Narobe, jako mnogo izmed njih so naše dobrotnice, druge niso ni koristne ni škodljive in le razmerna majhna skupina izmed njih provzroča bolezni, ako prodrejo v naše telo. Razum teh rastlinskih stanic je tudi nekaj malo slinčih živalskih stanic, ki so vzrok nalezljivih bolezni.

Za nestrokovnjaka je jako težko pojmiti velikost teh mikroskopskih rastlinskih stanic. Klice so tako drobne, da milijoni od njih lahko plavajo v kaplji vode, ne da bi trčile druga z drugo. Morda si lažje predstavite velikost bakterije, ako primerjate njeno velikost z ono človeka. Ako bi bakterijsko povečali tolikokrat, da bi dosegli velikost pike v tem časopisu, in bi človeka povečali ravno tolikokrat, bi človek do-

segel višino 6.300 čevljev. Bakterije so torej premajhne, da bi jih naša čutila utegnla opaziti, razun ako rabimo mikroskop, a vendarle jih je vspevsodi. Klice so na stenah in na podu hiš, jahajo na prašnih drobtinah v zraku, nahajajo se v naši obleki, v naših ustih in v vseh vodah, v prsti na površini zemlje in na površini naših teles. Ako koža počasi ali je ranjena in rana ni pravilno obvarovana, klice provzročujejo, da se koža prisadi.

Bakterije se pomnožujejo s tem, da se enostavno razcepijo v dve bakteriji. Stanica raste in se podaljša, v sredini se zožuje in ta vdolbina postane ožja in ožja, dokler se ena polovica popolnoma odcepi od druge. Ob ugodnih razmerah se ta delitev stanice utegne izvršiti celo tekom dvajsetih minut. Bakterije, ki nastanejo valed te delitve, se zopet razcepljujejo in to pomnoževanje nadaljuje, dokler obstojajo primerne razmere glede hrane, vlage in gorkote. Ena sama bakterija je na tak način v stanju poroditi približno sedemnajst milijonov naslednikov tekom štiriindvajsetih ur.

Bakterije, ki provzročujejo nalezljive bolezni, imajo različne oblike. Nekatero so podobne drobnim kroglicam. Druge imajo obliko palice. Malo izmed njih ima spiralno (svedrasto) obliko. Klice posameznih bolezni se pa ravnotako razlikujejo med seboj, kot zrna pšenice, koruze ali ječmena; prav lahko jih razločujemo s pomočjo mikroskopa ali drugih procesov v laboratoriju. Koža našega telesa je tako zgrajena, da klice ne morejo pridirati skozi njo v naš sistem. Dokler je koža cela ali ni ranjena, bakterije ne morejo priti v telo. Le prav malo izjem je proti temu pravilo. Ali vse druge odprtine telesa, ki so izpostavljene zraku, so obložene s sluznimi mrenami in te mrene niso tako odporne sile, kot zunanja koža. Dejanjski nimajo zadosti odporne sile proti nekaterim klicam, da bi preprečili njih napad ali vohod v sistem. Radi tega je potrebno preprečiti, da bakterije pridejo v dotiko s temi mrenami. Ako te dotike ni, ne more nastati nikaka nalezljiva bolezen.

Stanice našega telesa posejdujejo neko odporno silo proti vplivu bakterij. Navadno, ako gre le za malo bakterij, so naše stanice kos napadajočemu sovražniku in ga vničujejo, predno bi mogel kaj škoditi. Ali ako je preveč teh bakterij ali ako gre za napad nekaterih izredno silnih klic; občuti naše telo posledico te borbe med stanicami našega telesa in bakterijami: pojavi se bolezen. Lahko se zgodi, da že malo bakterij provzroči škodo, ako smo oslabil radi kakega vzroka in so naše stanice zgubile odporno silo proti kakim vrsti bakterij. Ako je telo oslajbljeno, so klice, ki so prodrele v telo, v stanju pomnoževati se in vsaj začasno premagati odporno silo človeških stanic in tako provzročiti katersibodi vrsto nalezljivih bolezni.

Iz vsega tega postane umevno, zakaj je naša dolžnost, da obvarujemo sebe in druge pred nalezljivimi boleznimi. Preprečite nalezljivih bolezni ni le stvar javnega zdravstva ampak tudi osebne higijene. Vsak posameznik je sebi in družbi dolžan, da živi tako, kakor nauki higijene zapovedujejo. Varujte se ljudi, ki imajo kako nalezljivo bolezen; ako pa jo sami imate, držite se stran od svojih sosedov. Ubogajte navadna pravila anažnosti in preprečite boste mnogo bolezni doma. Snažnost, sveži zrak, mnogo solnca, obvarovanje drugih s tem, da držite robc pred ustmi, ko kihate ali kašljate, polno počitka potom spanja in pašnja, da ne stavite v

usta, kar je v splošni rabi, — vse to vas bo obvarovalo da se gori opisane rastlinske stanice ne razpasejo v vašem telesu vam v pogubo.

ZA NAŠE GOSPODINJE.

Novo omare izgube svoj neprijetni duh: Deni v skodelico špirta, postavi skodelico radi varnosti v plehasto posodo, to posodo v omaro, prižgi špirit in zapri vrata. — Devaj skoz nekaj dni v omaro lonec z vrelim mlekom, ki naj stoji čez noč in izriblji notranjost omarino z sodo in milom. Mleko ni več za porabo. — Postavi v omaro posodico z jedkim natronovmi lugom. — Opomin. Ta lug naredi grde, neizbrisne madeže, kamorkoli kane. — Podkadi omaro z brinjem in lavendeljem in jesihom več dni zaporedoma.

Zlatnina in srebrnina se čistijo špiritom, žaganjem, milom, salmijakom in kredjo. Naloži zlatnino v špirit, pusti par ur v njem, potem izbršiš z mehkim suhim žaganjem in krtačo. Pusti še par ur v žaganju in odpihni skrbno vsak prah, nato spravi zavito v bombaž. Napravi si milnico iz benečanskega mila in mlačne vode, zloži zlatnino za četr ure v milnico in izkrtači. Tej milnici dodaj lahko malo salmijaka in nastregane krede. Po krtačenju izplakni v mrzli vodi, izbršiš z mehkim papirjem in deni na papirju na toplem kraju. Zlatnino, ki je motna od vlage, namazi s čebulo in pusti dve uri tako, potem izbršiš z jelenovo kožo ali z mehko rokovicjo.

Zlatnine ne peri nikdar z navadnim milom, ki vsebuje dosti sode, a tudi ne z dišečim milom, ki vsebuje žveplene snovi. Po takem žveplanju postane kovina motna. Vrela voda, lug in podobno, ni za dragulje, biseri izgube svoj svit in tudi popokajo.

Pri umivanju obraza in ratu, rok, snemi vselej dragulje, vedno močenje škoduje njih lesku, na mokroto se prime prah in nazadnje počni vse.

Kdor ima ponarejene biserne ali kamne, jih mora varovati še posebno moče, ker izgube ves lesk, ako ne zmocni na ozadju prilepljeni papir ali pop. Vobče je treba smetati vsak tak lišp zvečer, ga obrisati prav rahlo in spraviti. Dragulje, kateri se nosijo je ob posebnih prilikah, je treba takoj očediti in spraviti v njihove zavoje. Vsak dragulj izgubi nekaj leska, če je vedno na svetlem in vsak kamen zase ima svoj prav; izskušen zlatar svoje, kako je treba ravnati s tem ali onim kamenjem.

Prišel bo dan, ko bo pridevek kristjan, častni pridevek in pečat plemstva. Jaz sem krščanrki človek, pomeni: jaz sem rimski državljani. Kdor bo še upal imenovati se pogan ali ateist, ta bo bedak ali staroindijski osel, etaromodni reakcijonar.

Če pade kdo izmed bogabojčih, tedaj spet vstane, se osnaži in gre dalje; brezbožnež pa obleži v umazanosti.

Kristjan sem, to se pravi: Jaz sem plemenitaš, prištevam se k višjemu razredu.

Poznamo zajedavce, zoprne, prazne ljudi, ki ne morejo živeti na svojih korenini, temveč morajo sedeti na drevesu koga drugega.

SVOJI K SVOJIM!

Podpisani toplo priporočam rojakom Slovincem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izbrbo čevljev za ženske, sprejemam tudi naročila za nove moške obleke po meri.

JOHN GERM,
Slovenski trgovec.
517 East C. St. Pueblo, Colo.

K OBLETNICI SMRTI REV. SOJARJA.

Včeraj, dne 8. januarja je minulo leto dni odkar je dospela iz Pittsburgha, Pa. v razne slovenske naselbine žalosna brzjavna vest, da je ondi po kratki bolezni umrl splošno znani župnik Rev. Anton Sojar. Ob 4:50 popoldne mu je angel smrti v neki bolnišnici za vedno zatisnil oči.

Tem povodom smo mu lansko leto tudi v št. 2 "Glasila" na prvi strani v spomin približili bolj obširno posmrtnico z njegovo zadnjo sliko; ob prvi obletnici njegove smrti naj mu pa služijo sledeče skromne vrstice v trajen spomin kot bivšemu sotrudniku našega lista, bivšemu članu in naklonjencu naše Jednote in osebnemu prijatelju-urednika "Glasila".

"Father Sojar! Čez 3 dni bo poteklo leto, ko smo Vas položili v črno mrzlo grudo na slovenskem pokopališču v Jolietu, Ill. tja, kamor ste si želeli še tedaj, ko ste stopali po trnjevi poti naše solzne doline. Zadnjič sva si segla v roke v župnišču pri Rev. Plevniku, ko ste odhajali v Pittsburgh. Teda bi si ne bil nikdar mislil, da vam bom tako kmalu zrl poslednjič v mrtvaški obraz pred oltarjem cerkve sv. Jožefa tudi v Jolietu. Se sanjalo se mi ni, da vam bomo tako kmalu ob odprtem grobu peli nagrobnico "Jamica tiha".

Nedavno sem se mudil med prijaznimi rojaki v Pittsburghu, Pa.—O, ko ko bi Vi vedeli, kako tamošnji Slovenci le danes za Vami žalujejo, ko te nekaj mesecev začasno med njimi pastirovali. Gotovo se bodo prve obletnice Vaše nepričakovane smrti gorče spominjali v pobožnih molitvah, kakor se Vas tudi jaz spominjam.

Kot vnetemu prijatelju naših slovenskih rož in zelenja sem vam lansko spomlad na grob zasidil med drugimi cvetkami tudi nekaj rdečih kranjskih nagelnov in rožmarina, ki so celo poletje cveli in duhteli nad Vašo glavo. Če vam že v življenju niso bile poti okrašene z rožami, — naj krasijo vsaj Vaš grob v poletnem času. — Ne bojte se, ko se bo pojavila zopet zelena vigred, in ko se bodo zopet oglasili škranjčki, tedaj bodo one rože na Vašem grobu zopet pognale in cvele; za to je vse preskrbljeno, dasiravno sem danes daleč od Vašega zadnjega in večnega počivališča.

Taka je naša usoda, koji se ne more nihče ukloniti; ne kralji, ne cesarji, ne milijonarji, ne berači. Kruta smrt Vas je iztrgala iz rok ljubljencev in številnih prijateljev, ko ste doživeli komaj 41 pomladi. Tako kmalu! V resnici.—dolgolet življenja našega je kratka!

Še vedno se Vas živo spominjam ko sva v uradu ali pri Vas skupaj kramljala. Dajali ste mi razne lepe nasvete kot skušen in praktičen človek, moč in duhovnik. Oba sva bila večna potnika. Vi ste že prestali najtežji in največji problem človeškega življenja — smrt; mene pa še čaka. —

Ker sem prepričan, da vam je Vaš Učenik in Stvarnik dolečil Svoje plačilo za ves Vaš trud in delovanje v Vinogradu Gospodovem in za vse Vaše prestano gorje, radi tega Vas v imenu številnih Vaših še živiečih prijateljev prosim: Spominjajte se nas v sv. raju v molitvi pri Bogu, kakor se Vas bomo mi vedno spominjali. — Iv. Zupan.

Popolnoma nepravilno je zahtevati od otroka popolnost. Starši in učitelji pa zahtevajo popolno poslušnost, popolno pridnost, popolno znanje naloge. To je bedasto.

Severova zdravila vreden zdravje v družinah.

Hripavost

in kašelj sta zelo neprijetna simptoma. Da preprečite težje posledice vzemite

Severa's Cough Balsam,

ki prinaša zaželjeno in hitro pomoč. Imajte ga pri roki v hiši za zimsko mesece.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte po lekarnah.

Severov Almanah za leto 1924 je natisnjen. Dobe se po vseh lekarnah zastoj, ali pišite nam.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Tivoli Studio

Edini poljako-slovenski fotografični atelje v Jolietu, Ill.

JOS. SITKOSKI, lastnik

635 E. Jefferson St. Joliet, Ill.

TELEFON 5617

Najbolj moderni "studio" v mestu. Slike jemljemo vsak čas čez dan in tudi zvečer. Izdelujemo posamezne slike družinske slike, poročne itd. Povečujemo razne slike vseh kombinacij. V zalogi imamo tudi lepe okvirje.

Pijte gorkoga zvečer

KO PRIHAJA ZIMA

Bolgarski zeliščni čaj

le prava zdravilna tonika, katero rabite, da vam čisti vaš sistem. V resnici ni boljše zdravila za odpravo prehlada, kakor je ta čaj.

Skuhajte skodelico teh redkih zelišč in pijte čaj predno greste spat; to vam bo dosti odpomagal ter naglo pregnalo napad kake bolezni. Vsako ravna previdno, če ima škrtijo Bolgarskega čaja vedno pri rokah, tudi če istega ne rabite. Če navaden prehlad se lahko razvije v pljučnico. Izoljšajte si svojo kri. Drite svoj sistem utrjen. Ne odlašajte preveč; zgistite se pri lekarnarju.

Opomba: V krajih, kjer ni lekarn, vam jaz z veseljem dopošlem po poštni priporočilo eno veliko družinsko škrtijo za \$1.25 ali 3 za \$3.15 ali 6 za \$5.25. Naslov: H. H. Von Schlick, President Marvel Products Company, 47 Marvel Bldg., Pittsburgh, Pa.

NEPOTREBEN STROŠEK 20 MILJONOV DOLARJEV.

Sedanje črkovanje v angleškem jeziku keđar pišemo "Bought" namesto "bot," "though" namesto "tho," itd. poveča naše tiskovne stroške po nepotrebnem za \$20.000.000 na leto. Toda koliko več denarja se po nepotrebnem zapravi, ker ne preprečimo bolezni in plačujemo visoke svote za komplicirane preskripcije? Srečen tisti, ki ne daje prilike začetku bolezni. Gospa A. Batora, 781 3rd Ave., New York nam piše z dne 12. nov.: "Trinerjevo zdravilno grenko vino je neprecenljivo za revnejše sloje. Poskusila sem ga pred tridesetimi leti in od tedaj ga rabim v popolnem redu. Istega često pripravocam ljudem, ki trpe na želodčnih nereditih." Mr. Jože Mavrovich, Detroit, Mich., nam piše z dne 11. dec.: "Trinerjevo zdravilno grenko vino je veliko boljše od drugih zdravil. Rabim ga nad 14 let in to lahko priobčite v vseh časopisih." Zadovoljni odjemalci so ponos. Joseph Triner Companije, Chicago, Ill. Poskusite tudi Trinerjev Liniment, ki daje hitro odprmoč revmatičnim in nevralgičnim bolečinam, in Trinerjev Cough Sedative. Te se dobe v vseh lekarnah in trgovinah z zdravili. (Advertisement)

PRISELJEVANJE IZ STAREGA KRAJA V AMERIKO je zopet odprto.

Pišite meni da vam naredim pravilne in dobre prošnje. Če oseba ne pride povzsem denar.

Ne odlašajte da ne bo kvota zopet izčrpana.

MATJA SKENDER
javni notar
za Ameriko in stari kraj
5227 Butler St. Pittsburgh, Pa.

Štiri leta v ruskem ujetništvu.

Piše Josip Grdina, West Park, Ohio.

(Nadaljevanje)

Delitev kruha. Iz Sinečnikova. Zopet vojnja na lokomotivi. Pred stražo boljševikov. Strogo za potne liste. Smrtna obsodba.

Prisedši s kruhom in slanino v čakalnico k tovaršem, sem mojim spremljevalcem, ki so nosili podarjeni živež, ukazal, da vse to položijo na mizo, da se vsa stvar razreže na dvajset kosov kruha in ravno na toliko kosčkov slanine ter potem pravilno razdelil med najbolj potrebne. Slovincu, s katerim sva se malo prej spoznala, sem poveril nalogo, da kruh in slanino pravilno razreže na dvajset kosov, kar je tudi napravil. Drugi pa gledali naokrog. Ko je bilo vse pravilno razrezano, se je pričela delitev; kdor je dokazal, da nima nič za jesti, ta je dobil kos kruha in slanine. Slovincu sem tudi velel, da si vzame enak delež; njega nisem izpraševal, ima ali nima kaj živeža. Je že tako, rojak je rojak, v tujini ga pogreša, in človek se razveseli ako najde svojega domačina na tujem.

Delitev se je vršila dokaj hitro in kmalu je zmanjkalo kosov, ostal je še eden, katerega so pa prisodili meni. Ker se je nato priglasil še nek Rumun, trdeč, da nima nič za jesti, sem mu odstopil prisojeni delež kruha, kajti nisem bil še tako na zadnji zarez. K sreči sem imel še dvesti suhega kruha ter okrog dva funta slanine, katero mi je podaril dobri Peter Mihajlovič; denarja sem imel še okrog 150 rubljev, toraj nisem bil v taki veliki stiski. Ko je bila delitev končana, so oni, ki so dobili kruh bili zadovoljni, oni, ki niso dobili, so pa mrmljali. Tu je bil med prvimi zopet že naš znani stinež Rusin, ki je zabaval, češ, da bi jaz lahko kruha dobil za vse, ne pa samo za dvajset, ter je rekel: "Rusi itak nam morajo dati živeža, samo ti ne znaš uplívati nanje."

"Dobro, drugičrat boš šel pa ti," mu odgovorim ter vprašam tovariše, kaj hočemo? Gremo li naprej peš ali čakamo tu na vlak? Bili so različnega mnenja; na vlak čakati? Bog ve kdaj bo šel? Moje mnenje je bilo, da gremo peš, ako se vrši boj pri Jekaterinoslavu, nekaj časa počakamo, kje na varnem kraju in ko se boj konča, poskusimo prekoračiti fronto.

Tovariši, ki so dobili kruh, so odobraval moje mnenje, ter se izrekli, da gredo z menoj, ako tudi peš. Dobro, čimprej, tembolje. Kdor želi iti, naj gre, jaz grem peš. In na to optim svoj nahrbtnik, istotako Slovinc in nekaj drugih tovarišev, ter se napotimo po železnici. Drugi, videč naš nastop, so tudi pobasali svoje stvari ter jo ubrali za nami; nihče ni hotel ostati.

Drug za drugim smo jo ubrali po železnici proti Jekaterinoslavu z nahrbtniki, ali vrečami na hrbtu, le moj rojak Slovinc je imel lesen kovček, kar je pa na takem potovanju zelo neprilčno. Mene je naprosil, da mu pomagam nositi ga. Skozi rinko na kovčeku sva porinila palico, pa sva citrala tisti "kufer." Ni bilo baš prijetno, vendar naravnost odreči se mi nisem hotel, nagovarjal pa sem ga, naj si rajši nabavi vrečo za kovček. Pri tem bi lahko dobil še nekaj denarja zraven; toda ni hotel, rekel je da bo imel kovček za spomin na ujetništvo, če srečno pride v Maribor. — No če nočes, pa ne si mislim sam pri sebi. Še boš naveličal vlačiti to brklarjijo po Rusiji in predno dospes do meje, se ti bo neumno in nerodno zdelo vlačiti tak "spomin" s

seboj, ter ga ob priliki sam vržeš proč.

Ko smo tako hodili po železnici nekako eno uro, zaslišimo žvižganje lokomotive. Vlak gre, hencana reči! Prehitro smo se podali na pot, si mislim in tega sem jaz kriv. Ko privozi dozdevni vlak bliže, vidimo, da je samo lokomotiva. Privozivši do nas, strojevodja ustavi lokomotivo, ter nas vpraša, kam gremo?

"Domov, v Avstrijo," je bil naš odgovor. "Torej greste čez Jekaterinoslav?" "Da, tjakaj smo namenjeni." — "Pojdite na lokomotivo, jaz grem do Flarijonov, ter se do tam lahko peljete," nas povabi zelo prijazni strojevodja, ki je smehljaje gledal, kako smo se mi podvzivali na to povabilo, ter splezal na premogovni voz ter se prijemal krog lokomotive. Meni in Mariborčanu je delal pri tem največ proglavice njegov leseni kovček, ki sva ga komaj spravila vrh premoga. Ko je bilo vse v redu, nam je strojevodja zabičal, naj pazimo, da kdo ne pade doli in je nato pognal "lukamatijo," ki je naglo sopihala naprej.

Živijo, samo da se peljemo; Rus je res dobra slovanska duša; se ve, brez plevla ni nikjer. K dobrim Rusom ne smemo prištevati raznih verskih in narodnih propalic in zahujškanih elementov. Judom se je posrečilo speljati preprostega Rusa na led in ga vkovati. In ruski narod je prestal gorje, katerega menda ni noben drugi narod.

Precej časa smo se vozili, da smo dospeli v Flarijonov, kjer je obstal naš "lukamatija," iz katerega smo zlezli vsi prezebiti, kajti pihal je zelo mrzel veter in to zlasti med naglo vožnjo. Zahvalili smo se dobrosrčnemu strojevodji, ki je bil v resnici hvalevreden mož, da se je mudil z nami ter nam pripravil lep kos pešpota. Iz postaje Flarijonov smo se napotili naprej peš po železnici, čuti smo grmenje topov v smeri proti Jekaterinoslavu; streljanje je bilo še precej daleč; nismo vedeli prav, streljajo li boljševiki ali Petljurovi. Kmalu potem smo pa izvedeli pri neki čuvajnici, da boljševiki s topovi obstreljujejo Jekaterinoslav. — Bo pa že zopet smola, sem si mislil, ker iz zemljevida sem razvidel, da je pri Jekaterinoslavu treba prekoračiti reko Dnjepr, ki ni majhna. Pri tem mogoče zopet nastanejo sitnosti, kakoršne sem imel v Podkolodnem pri reki Don. In če so pri teh boljševikih na Ukrajini tako zabiti puhoglavci za komisarje kot gori pri Donu, potem bo že slabo. To sem sklepal, ker sem imel tozadavno skušnjo. Tovarišem seveda nisem razlagal o tem. Čemu bi jim podiral ape?

Na našem potovanju smo prišli do postaje Igrina, naprej nismo smeli več. Tukaj so bile boljševiške straže, ki so nas ustavile. Vojaki so bili največ "matrosi" (mornarji) v službi boljševikov, ter so bili opravljeni v mornarsko obleko. Tudi topovi, s katerimi so streljali, so bili kakor so sami povedali iz ruskih bojnih ladij, katere so imeli na oklopnem vlakcu za prodiranje. Ti boljševiški vojaki "matrosi" so izgledali precej bolj uljudni in pametni kot pa navadni boljševiški klativitezi. Nam so povedali, da ne moremo naprej, dokler boljševiki ne vzamejo Jekaterinoslava. Stara pesem, saj sem vedel, da bom tako slišal. Kaj smo hoteli? Šli smo v čakalnico na Igrini, ter potrpežljivo čakali, dva sta nekako usla skrivaj ter sta bila pri Dnjepru zadržeta od krogelj, ki so frčale sem in tja. Eden je bil zadet na smrt, drugi ranjen, tako so nam sporočili vojaki. Streljanje se je še vedno nadaljevalo do večera, mi smo pa čakali na postaji, obdani od straže. Pozno zve-

čer pride k nam v čakalnico višji poveljnik boljševikov, istotako "matros" (mornar) ter vpraša, kdo smo, in če imamo vsi potne liste. Ko smo hoteli razlagati, da smo ujeti Avstrijci, ki se vračamo domov, smo pri tem pričeli kazati naše potne liste. Pa tukaj ni šlo kar tako naglo. Poveljnik je nekaj časa pregledoval naše potne liste, potem pa je rekel: "Iz tega ni mogoče natančno prepoznati, ima li vsak potni list ali ne, kdo ga bo morda pokazal dvakrat in drugi nobenkrat." Zato je določil, da gremo vsi brez izjeme v neko drugo sobo. To moramo storiti, ker sedanjí položaj zahteva strogo natančnost, biti moramo previdni, — uljudno pojasnjuje poveljnik, ter nam pravi: "Prosim, stopite v drugo sobo, prej končamo s pregledovanjem, ako imate stvar v redu, boste šli že jutri lahko naprej, ker Jekaterinoslav je že v naših (boljševiških) rokah."

Naglo smo se odzvali temu ter šli v drugo sobo. Ko smo bili vsi notri, so vrata na ukaz poveljnika zastražili vojaki in zdaj se je pričelo pregledovanje potnih listov na ta način, da je moral vsak posamezno pred poveljnika, ki je stal pred vrati poleg straže. Vojaki so spuščali iz sobe počasi moža za možem ter vsak je moral dati svoj potni list poveljniku, ki ga je natančno pregledal ter pri tem vsakemu posebej stavil razna vprašanja: Kje je bil ujet, kje je živel na Ruskem, koliko časa in kam gre? Na ta vprašanja je bilo treba gladko odgovarjati, čim hitreje tembolje. Ako ni šlo gladko, vprašal ga je še kaj drugega. Ko je bil potni list pregledan in mož izprašan, mu je poveljnik vrnil potni list nazaj in za tem je moral vsak nazaj v prejšnjo sobo, katero so prej izpraznili na ukaz poveljnika. "Ta je pa stroj," si mislim. No nič ne de, je pa tudi previden, pa tudi sam moram biti previden. Zato sem privlekel na dan potni list švedskega konzula, češkega pa spravil. Prišel sem na vrsto tudi jaz. Straža me izpusti skozi vrata pred poveljnika, kateremu pokazem potni list. Poveljnik mi ga vzame ter me nekam sumljivo pogleda in to zato, ker je bil moj potni list nov in čist, dočim so imeli drugi že zelo obrabljeni in zamazane. Poveljnik pregleduje listino ter me izprašuje. "Kdaj si bil ujet?" "20. decembra." "Kje?" "Pri Tarnovem, Galicija." "Kje si bil v Rusiji?" "Na Donu." "Selo?" "Bogohranimov." "Vedno tam?" "Ne." "Kje pa?" "V sibirskem gozdu." "Kam si namenjen?" "V Avstrijo." Ime rojstnega kraja? "Vas Prevalé, občina Preser." Dobro. Nato mi vrne potni list nazaj s pripombo, da je vse v redu, samo kako to, da je moj potni list tako lepo ohranjen, dočim je drugih zamazan? "Im, zato, ker imam potni list iz sela, kjer sem se nahajal" mu odgovorim ter mu pokazem listino sela Bogohranimov. — Dobro, tako je prav, le spravi, vidim, da je vse v redu, — mi odgovori nato ter nadaljuje s pregledovanjem drugih. O potnem listu Češke komisije nisem nič omenil; čemu gobezdati po nepotrebnem? Odsel sem k tovaršem, ki so imeli že pregledane potne liste, ter smo v prejšnjih prostorih pričakovali ostale tovariše. Radovedni smo bili, kakšen bo izid tega pregledovanja in kakšen bo nadaljni rezultat našega potovanja. Pregledovanje potnih listov je bilo končano, toda ne v zadovoljnost vseh. Pri enem, ki je načelnik pronašel, da potni list ni pristen, ter je dočelnika celo osumil "špijonaže." To seveda ni nič nenavadnega v Rusiji, le tisti je rekel, katerega se ime špijon priime, ter se z njim izvrši kot

špijoni, čeprav je povsem nedolžen. Nekaj takega se je pripetilo na postaji Igrina tisti večer, ko je bil neki Poljak iz naše sredine od poveljnika obdolžen, da je "špijon." Ko smo mi čakali v eni sobi, začujemo kričanje poveljnika, vmes pa mile prošnje Poljaka. Kmalu za tem tirajo tega rekeva oboroženi vojaki ter ga zapro v malo sobo, dokler niso bili vsi pregledani. Nato se je pričela obravnava, pa ne v naši sobi, ampak v sosednji sobi.

Ne morem podati natančnih podatkov obravnave, ker nisem vsega razumel. Poveljnik je kričal ter zahteval razne dokaze, fant je pa jokal, prosil milosti ter navajal razne dokaze tako zmedeno in zmešano, da jaz res ne vem, je li bil res špijon, ker je tako čudno, zmedeno odgovarjal na razna vprašanja. Ali se je rekel tako prestrašil, da sploh ni vedel, kaj govori. Najbrž je bilo slednje, ne vem pa gotovega; človek se v takem slučaju prestraši, to pač vem iz lastne kušnje. Fant je najprvo trdil, da je Avstrijec. Ko ga je poveljnik nadalje izpraševal, je fant preobrnil takt ter rekel, da je ruski državlján ter se vrača iz nemškega vojnega ujetništva. "Lažeš!" vpije nad njim poveljnik. "No, in kje, v katerem lagerju si bil na Nemškem?" Fant zopet zmedeno odgovori, da v lagerju št. 11. "Kje je lager št. 11?" zahteva poveljnik. Ker je bilo na tisti postaji nekaj Rusov, ki so se vračali iz Nemčije ter so ondi čakali vlaka, jih je poveljnik vpraševal, kje je lager št. 11. Povedali so, da ne vedo tega ter vprašajo, kako se kliče ono mesto v Nemčiji.

Poveljnik mu nato zastavi vprašanje, kako se zove mesto v Nemčiji, kjer je bil on kot ujetnik. Zopet fant odgovori s jokom ter pravi: "Bil sem na Dunaju in Budapešti." "Ha, ha, lažnjivec, misliš, da sem tak tepec?" Ta dva mesta sta v Avstriji, ne pa v Nemčiji. Ti lažeš, špijon si, nič drugega," vpije poveljnik. "Smrt zaslužiš." In nato razglasi smrtno obsodbo, ki se je glasila, da bo oni fant drugi dan zjutraj ustreljen. Kako je fant zahtel pri tej obsodbi, ne morem popisati, toda zastoj. Kadar pride človek v take klešče, je, kot bi bil hudicu zapisan. Solze so nam stopile v oči pri tem žalostnem prizoru. Res, kako je to žalostno!

(Dalje sledi)

PREPREDILNA ŽIVLJENSKA ZAVAROVALNINA.

Na 17. letni konvenciji zveze predsednikov zavarovalniških družb, obdržani 6. decembra 1923 v New Yorku je bilo poročano, da je koncem leta 1923 v veljavi vseh zavarovalnih polic v vrednosti nekaj nad 55 milijard dolarjev, to je več kot pa znaša vrednost polic v vseh drugih deželah na svetu. To kaže, da je v naši deželi precej dobro poskrbljeno za življenjsko zavarovanje. Toda prava zavarovalnina življenja pomeni ohranitev zdravja s tem, da se izognemo hudih boleznim. Zaprto črevesje je vzrok različnih boleznim. Slaba prebava, glavoboli, slab spanec, slab tek, vse to počne tam in vsaka teh boleznih vam zmanjša vašo rastenčno moč. Kedar strupi preplavijo vaš sistem, ni v nevarnosti samo vaše zdravje, ampak tudi vaše življenje. Trinerjevo zdravilno grenko vino je napredaj v vseh lekarnah in trgovinah z zdravili, poleg tega pa lahko dobite tam tudi sledeča zdravila: Trinerjev Cough Sedative dober za prehlade in Trinerjev Liment za revmatizem, nevralgijo in pozeblino. (Advertisement)

STENSKI KOLEDARJI!

Koledarji so v rokah za delitev in pošiljatev. Izmed slik so najboljše "Ribničanke," katero sliko nam je poslal Lójze iz Ribnice. Odjemalci bodo našli nekaj napak v besedilu, to ne bo de na vseh koledarjih, in izdajatelj nismo zato odgovorni, pač pa kompanija, ker ni dala pravočasno tega na pregled. Delo litografiranja je o. k. in tudi drugače so vidni in krasi za vsako hišo ali pisarno. Sedaj je pravi čas, da se pri-

glasite oni, kateri jih mislite dobiti po pošti, ali pa poslati svojem, domačini v Clevelandu pa se požurite bolj zadnje dneve t. m., ker vsi jih dobite gotovo. Družstva K. S. K. Jednote, katera imate dvorane za društvene seje, pošljite mi znamko za pošiljatev, 5 centov, vam jih podarim brezplačno, drugače pa stanejo vsaki 35 centov za gne izven Clevelanda. Pišite na ANTON GRDINA, 1053 E. 62d St. Cleveland, O. (Advt.)

Za vse bančne posle,

kakor tudi za vse druge potrebe v zvezi s takimi posli je najbolje, da se obrnete na svoj domači zavod, kjer bodo Vaši nalogi najvestneje in najbolje izvršeni.

Vaši prihranki so sigurni in nosijo 4% obresti, ako jih naložite pri nas na

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT."

Glede denarnih pošiljatev, potovanja v domovino, dopreme osebe iz domovine, izstavljanja "affidavitov", pooblastila i. t. d. poslužiti Vas naš zavod cenó, brzo in solidno.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St.

New York, N. Y.

GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE.

FIRST NATIONAL BANK

Established 1857

NASA BANKA VAM NUDI DVOJNO KORIST.

Prvič: — Vgled vašega uspešnih blagostanja boste osebno zainteresirani. Ta banka se vam bo izkazala za pravega prijatelja v sili in prijatelja v dejanju.

Drugič: — Od naloženega denarja boste prejeli 3% narastlih obresti.

Čemu torej ne otvorite hranilnega računa v naši banki? Mi radi sprejemamo bodi si že velike, ali — male vloge; vsem cenjenim strankam posvečamo največ pozornosti v našem poslovanju.

Premoženje te banke znaša \$12.000.000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

M. Gregorich,

505 Elm Street

CALUMET, MICH.

POPRAVLJAM po nizki ceni KLAVIRJE (PIANO), vsakovrstne gramofone, harmonije in crkvene orglje.

Za naklonjenost in naročila se topla priporočam. SVOJI K SVOJIMI!

Lično in poceni!

Genična društva, trgovci in posamezniki, kadar potrebujejo kakoršnekoli vrste tiskovine, obrnite se vselej na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki

"AMERISKA DOMOVINA"

6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Pri nas ste sigurni, da dobite jako lične tiskovine, po nizkih cenah kot drugje ter ročno postrežbo. V naši tiskarni se tiska "Glasiło K. S. K. Jednote".

ALI hočete kaj posebej zaaluziti?

Zenske lahko zaslužijo od \$15.00 na 25.00 na teden, ako v prostem času delajo razne predmete iz koral (koravd) n. pr. ovratne priveske, donarnice, priveske k uram, pasove, braziate itd. To se lahko dale z njo

Simplex Beadwork Outfit

Cutili se boste, kako lepe stvari lahko doma izdelujete. Ti predmeti so krasni darila za vsako priliko; lahko se jih tudi povsod proda z lepim dobičkom.

Naša Simplex priprava je povsem dovršena; vsebuje škalec strojek z že začetnim delom; šivanko, zaponke, in šmogo, razobarvnik koravd, da se nataka lahko več predmetov.

CENA SAMO \$1.98

(Naprej plačano)

Denar vam radi povrnemo, če ne boste s tem blagom zadovoljni. Pošljite nam 20c. v znakmah, ali srebru z narocilom, ostanek boste pa plačali pri prejemu.

Ako nam pošljete več znesek skupaj z narocilom, vam dopoljemo zavetek posebnih šivank za to delovanje. Pošljite narocilo danes.

ROYAL BEAD CO.

1246 N. Lincoln St. Dept. 146 CHICAGO, ILLINOIS

POZOR! POZOR!

Samo edina ALPENTINK-TURA na svetu je za moške in ženske laze, od katere takoj prenehajo laze odpadati in potem lepo in krasno rastejo. Velika steklenica \$3. —, srednja steklenica \$2. —, s poštnino. Za vse drugo pišite po cenik, ga pošljem zastoj.

Jacob Wahčić

1434 E. 92. Str.

CLEVELAND, OHIO.

IMAM NA ZALOGI PRAVE

LUBASOVE HARMONIKE

tri in štiri-vočne, dvakrat, trikrat in štirikrat uglasene, nemške ali kranjske in pa tudi ehromatične z 12 basi ter kovčke za harmonike.

ALOJS SKULJ,

323 Epsilon Pl., Brooklyn, N. Y.

DOMAČA ZDRAVILA.

V zalogi imam jedilne dišave, Knaipovo jecmenovo kavo in importirana domača zdravila, katera priporoča Mgr. Knaip v knjigi

DOMAČI ZDRAVNIK

Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabl.

Subo grozdje in drugi sadeži. Malo, črno grško grozdje, baksa 50 funtov \$0.50. Muskatel grozdje, baksa 50 funtov \$5.25. Črno grozdje, zelo debele jagode baksa 50 funtov \$5.25. Fige v krancelih, baksa 110 funtov \$11. —. Brinjeve jagode, vreča 130 funtov \$6.50. Blago pošiljam poštnine prosto, samo pri suhih sadežih ni Express vračunjen.

MATH. PEZDIR

Box 772. City Hall Sta. New York, N. Y.

SLIKE XV. KONVENCIJE

K. S. K. JEDNOTE.

Vsem cenjenim delegatom in delegatijam minule konvencije, gl. odbornikom, raznim krajevnim društvu in članstvu K. S. K. Jednote uljudno naznanjam, da mi je preostalo še nekaj krasnih slik te konvencije. Kdor se zanima za to sliko in bi jo rad imel, naj mi dopošlje \$1.50, nakar mu jo takoj pošljem po pošti.

Z veselostovanjem,

Frank Rožnik,

slovenski fotograf

in član K. S. K. Jednote. 6214 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

(Advt.)

Za srečo!

POVEST.

Spisal
FR. MALOGRAJSKI.

PRVO POGAVLJE.

Mica Koren.

Alo v Brazilijo! — Kdo gre z nami? ... Na noge, kdor ima srce! ... Juhuhu! ... V Brazilijo, v Brazilijo!

Tako se je razlegalo nekega dne meseca kimaveca po veliki vasi na Dolenjskem.

Moški in ženske, staro in mlado je drvelo in gostilni "pri Hrvatu", katere lastnik je bil neki Majhen. Jedni so šli naravnost v sobo, drugi so ostali zunaj ter gledali skozi okna, kaj se godi notri.

V gostilni je bilo že natlačeno ljudij, in oštri Majhen, ki je bil jako postrežen človek in se ni nikomur rad zameril, je bil v veliki zadregi, dasi so mu pomagale žena in dve dekli.

Trepalnice so se mu tako hitro zapirale in odpirale, kakor človeku, ki se boji, da bi mu kaj v oči ne padlo, in izpraševal je v jednomer na vse strani:

"Kaj bo drago? ... Ali je dno četrtinko, ali pa politrčka? ... Vam pa en litrček, kaj ne, ki vas je več skupaj? ... Kaj pa, jedli boste tudi kaj? ... Morda malo pečenkice in malo salatic? ... Marijana, daj kruhka sem, daj!"

Oštri Majhen je imel to navado, da je rabil same manjšalne besede, in sicer celo take, ki pri drugih ljudih niso v navadi. On na primer ni rekel: "Lahko noč," kadar se je ločil zvečer od kakega gosta, temveč: "Lahko nočko!"

To se je slišalo malo čudno, vendar pa jako prisrčno. Sploh je govoril z odraslimi tako, kakor govore drugi z otroki. To mu je moralo biti že prirodno, kar dokazuje najbolj to, da celo na dan, ko je imel toliko posla in bi se bil torej lahko izpozabil, ni predrugačil svoje govorice.

V gostilni je postajalo čim dalje živahnije, kajti prihajalo je vedno več ljudi. Vsak hip je stopil zopet kdo v gostilno z novico, da gre tudi on v daljno Brazilijo.

Ljudij se loti včasih menda taka bolezen, da jim ne da strpeti več doma in jih silijo, da grejo za srečo po svetu. In ta bolezen je jako nalezljiva. Komaj se je lotila jednega, pa je premagal od nje tudi že drugi, in tako gre naprej, dokler jih nima cele vrste v oblasti. Ljudij se polasti neko hrepenenje po neznanem, in srce jim ne da več miru, dokler se ne vzdignejo na pot, o kateri mnogokrat niti ne vedo ne, kam jih dovede.

Tako se je zgodilo tudi našim vaščanom. Seveda se ta bolezen ni pojavila sama od sebe. Oni nagon, ki jih je silil z doma, je pogljal svoje kali v njih praih iz raznih vzrokov. Največ krivo je bilo temu, da se je ljudem vzbujala želja po daljnih krajih, prigovarjanje in podpihovanje nekega nemškega agenta, Majserja po imenu, ki je iskal tudi v tem kraju žrtev za svoja maloverdana podjetja. Da bi imela njegova prizadevanja več uspeha, poiskal si je pomočnika, in sicer trgovca Komarja, ki je iz sebičnih namenov krepko podpiral Majserja pri njegovem delu. In čudno! Dasi Komar sicer ni užival posebnega zapuanja pri ljudih, je zdaj s svojim širokoustnim govoričem, njem premočil vendar marsikogar ter ga pridobil za agentove namene.

Jako prilično je bilo prišlo nemškemu agentu in njegovemu slovenskemu pomočniku neko pismo, ki ga je bila prejela ravno tisti čas, ko sta onadva pričela svoje delovanje, od svojega moža posestnika malega, zadolženega posestva,

je dobro in vedela je, da njegovim besedam ne gre slepo verjeti. Najbrž bi se bila zadovoljila s tem, da bi mu bila odpisala ter ga naprosila, naj pošlje domu, če je kaj dosti zaslužil, ali pa da naj sam pride domu, ko bi ne bila dala pisma čitati Komarju, in ko bi ne bilo hotelo naključje, da je stopil tisti trenutek agent Majser v Komarjevo prodajalnico.

To pismo je bilo prav kakor voda na agentov mlin. S Komarjevo pomočjo je razširil zdaj gorostasne stvari o tem, kar je poročal Luka domu, in kmalu se je vedelo povsod, da je Luka bogatin prve vrste. Ta novica se je pripovedovala kmalu tako splošno, da ji je Lukova žena sama verjela, in da ni nič ugovarjala, če ji je kdo častital na taki sreči.

Tako je prišlo, da je dala Mica na agentovo in Komarjevo prigovarjanje svoje posestvo v zakup, in da je sklenila iti z otrokoma za možem.

To pa je vplivalo zopet na njene sorodnike. Njena popolnoma zdrava sestra, Blaž, in Jakob, ki sta bila precej mlajša od nje in še nista bila oženjena, sta hotela na vsak način z njo.

Ravno tako tudi sestra njegova moža, komaj osemnajst let stara Mlakarjeva Tončka. Ko so tej nekateri odgovarjali, da naj nikar ne gre, ni hotela nič slišati o tem in je trdila v jednomer: "Hočem videti Brazilijo, pa jo hočem!"

Radi nje pa se je hotel podati v Brazilijo tudi Dragarjev Janez. Bil si jo je izbral v svojem srcu za nevesto; zato ni maral, da bi ga bile ločile od nje gore in doline in še široko morje! In tako je šlo naprej. Jeden je zvalil tega, drugi drugega, in krđelo tistih, ki so se odločili na daljno pot in v nedoločno bodočnost, je naraščalo bolj in bolj. Agent in Komar sta bila jako zadovoljna z uspehom svojega prizadevanja, vendar še nista poznavala. Zlasti Komar, ki je poznal ljudi, je znal postopati premeteno.

Če je vedel za koga, ki je bil lakomen na denar, se je podal k njemu ter mu je tako živo opisoval, kako zlahka se obogati v Braziliji, da se mu je vzbudila nepremagljiva želja, poskusiti srečo, in se je moral pridružiti izseljencem.

Ali če je bilo Komarju znano, da se v kaki hiši pripravajo, nagovoril je ali gospodarja, ali sina, ali kakega drugega člana dotične rodbine, kakor mu je že bolje kazalo, da naj pusti svoje ter gre v novi svet, kjer bo lahko lepo mirno živel.

Različni so bili torej nagibi, vsled katerih so se posamezniki odločili, da grejo v Brazilijo, pri vseh pa se je pogrešala prava previdnost in razumnost. Lahkoverno so zaupali agentovim besedam, tem bolj, ker jim je obetal, da jih hoče pripeljati baš tja, kjer se nahaja Luka, kateremu gre tako dobro, kakor je pisal.

Mnogi so od začetka, ko so se bili zavezali agentu ali njegovemu pomočniku Komarju z besedo, da pojdejo v Brazilijo, pač občutili nekaj kakor strah, ali celo tem je takrat, ko je bilo treba odriniti, prešla bojazen vsled požutega vina, in klicali so pogumno z drugimi vred:

"V Brazilijo! ... V Brazilijo! ... Alo v Brazilijo!"

Vrvenje in drvenje je postajalo v gostilni tem huje, čim bolj se je bližala ura, ko je bilo treba odriniti. ... Bilo je slišati vpitje in kričanje, jok in smeh. ... Tudi brez zbadanja ni bilo, kakor je že navada pri vinjenih ljudih.

"Kaj, Campa, ti hočeš tudi z nami? ... Oj ti kost trohnela ti, kaj ti hodi na misel? ... Saj ti že duša uha iz telesa! Rajši doma umri, kaj bi hodil umirat v Brazilijo! ..."

Tako se je zadiral mož najboljših let v že precej postar-

nega moža, o katerem bi bil človek res mislil, da ni v posebno zdravi koži; tako suhoten in prebledel je bil v obraz. Slonel je v jednomer ob komolcu ter nepremično zrl pred se. Ono izzivanje mu ni bilo nič kaj po volji, in čemerno je odgovoril:

"Če imaš ti pravico postati bogat, imam jo tudi jaz!"

"Ho, ho, ho ... prav tako, Campa, prav!" zakrohotal se je Komar, ki je bil ravno prišel blizu in je čul te besede. Komar se je sploh smeraj krohotal in skoro nikdar ni izpregovoril besede, da bi je ne bil spremljal njegov "ho, ho" ali pa "he, he!" Zlasti če mu je kdo kako tako zabelil, ki mu ni prijala, se je rad zasmel, da je na ta način zatajil svojo jezo.

"Bogati pa postanemo vsi, to je enkrat gotovo! Če si je Luka nabral denarja, ki ga tako rad lucka, kaj čaka potem še le nas! Saj ste slišali, kaj je pisal? Sembraj te! To ti mora biti pravi bogatin, ta Luka zdaj!"

"I zakaj pa nič domu ne pošlje?" vpraša njeden izmed tistih, ki niso bili namenjeni na pot, in ki so bili manj zaupni.

"Ho, ho, čemu neki!" odvrne Komar! "Mar ni pisal po družino, kali? ... Prav je, da ne pošilja denarja! Se izgubil bi se mu morda na poti. Zena in otroci pa se ne izgube tako lahko, ho, ho! ..."

"Zakaj pa sam domu ne pride, če ima toliko?" pripomni zopet oni, ki se ni dal kar tako meniti nič, tebi nič vgnati v kozji rog.

"He, he, kaj mislite, da je neumen?" odvrne Komar, že malo jezen, kajti ugovorov ni rad trpel. Kadar je bil razjarjenali nevoljen, se je njegov "ho-ho" navadno izpremenil v "he-he." "Zakaj bi si ne pridobil še več, ako ima priliko za to! Mi tedi ne bomo kar tako nazaj šli; kaj ne da?" dostavi, proti drugim obrnviši je.

"Predno ne bodo naši žepi tako polni bankovcev, da se bodo trgali, nas ne bo domu!"

"To bomo pa že videli, kako bo! ... Jaz sem slišal, da v Braziliji ni vse tako, kakor se govori ..." omeni zopet prejšnji.

"Ho, ho, ho ... ti pa že veš, kako je v Braziliji! Kdo ve, kaka baba ti je natvezla take reči! Majserja vprašaj, on ti bo povedal, kako je tam! Seveda, tisto je tudi res, da se vsakemu ne posreči! In delati ti tudi treba malo, če se hoče kaj doseči! Sicer pa si bomo mi pridobili premoženje drugače, nego so si ga pridobivali tisti, o katerih si ti morda slišal! Človek mora biti malo pameten, pa ne kar tako tja v en dan! Ho-ho ... jaz sem prebral v zadnjem času cele knjige o Braziliji in vem dobro, koliko zakladov je zakopanih v tej deželi, in kaj si vse človek tam lahko pridobi!"

"Zemlje si vzame tam lahko vsakdo toliko, kolikor hoče, samo obdelati si jo mora. Razen tega pa je v Braziliji srebra in zlata, pa diamantov več, kakor kjerkoli na svetu! Samo iskati treba malo seveda, ho-ho! ... Pa si tudi na konju, če najdeš le en diamant, ho-ho, primojkokoš!"

"Jaz se bom že diamantov lotil!" pripomni Blaž, starejši od obeh gorj omenjenih bratov.

"E, jaz pa si polščem rajši prav lep košček zemlje, in ko si ga enkrat ogradim, pišem pa domu, kakor je pisal Luka," reče Jakob, mlajši brat prejšnjega.

"Ho-ho, po ženo mari?" se zasmee Komar. "Od kdaj pa jo imaš?"

"Če ne po ženo, pa po nevesto!" popravi Jakob.

Komar sune s komolcem zraven sebe stoječega krepkega mladeniča in mu zašepče: "Oj ti Pustoy France, ali sli-

šiš? Ho-ho, saj vemo, kaj ne, po katero bo pisal! Lojzko, Lojzko bi rad dobil! Pa tega ti ne boš pustil! Ali z nami moraš iti, če ne, ne vem, kako bo! Pridobiti si moraš sam kaj, ker oče ne bode pustil, da bi vzel ti kdaj Lojzko. Rekel mi je sam, da ti ne izroči grunta za ves svet ne, če se ne vdaš njegovi volji in ne vzameš druge. Toda dekleta pustiti bi bilo res škoda! Rada te ima, in devet fara na okoli ne dobiš lepše od nje! ... Ho-ho ... mar ni tako?"

France je zardel pri teh besedah, ki jih je govoril Komar. Odločen je bil že itak, da gre v Brazilijo, in bil je vzdignil v ta namen že denar, ki mu ga je bila zapustila rajna mati, in ki je bil doslej naložen v neki hranilnici. Toda z lahkim srcem se ni bil odločil na pot. Baš ker je odkritosrčno rad imel dekletce, o katerem je govoril Komar, mu je bila težka ločitev od domačega kraja. Ljubše bi mu bilo, da bi se bil oče omeščal ter mu dovolil pripeljati na dom Lojzko, ki je bila res lepa, a tudi pridna in bogaboječa deklica. Ali njegovemu očetu je bila preubožna. Oče njen je bil krojač in poleg tega še pljanec in zapravljivec. Takega sorodstva pa se je stari Pust bal v hišo. Zato se je na vse kriplje protivil sinovi nameri. Sin zopet pa tudi nikakor ni hotel odjenjati. Bil je v navadnih stvarih sicer poslušen sin, a glede ženitve se ni hotel pokoriti očetu.

Komar, ki je dobro vedel, kako stoji stvari med očetom in sinom, je bil prvi, ki je opozoril Franceta, na kak način lahko kljubuje očetu ter doseže, kar želi.

France, ki je bil neizkušen in pa tudi nekoliko lahkomišeln, se je precej poprijel te misli, in ko je z očetom o svoji stvari še enkrat brez uspeha govoril, je udaril z nogo ob tla ter vzkljknil:

"Grem pa v Brazilijo!"

No in danes je bil tukaj v gostilni "pri Hrvatu" in se je z drugimi vred odpravil z doma.

Njegov oče je sedel pri mizi poleg peči ter srpo gledal pred se. Bil je prišel za sinom v gostilno, nemara, da bi mu dal še priliko, da bi se izpokoril ter skesal pred njim. Toda sin se je sukal po sobi med ljudmi, a očeta ni pogledal. Po njegovem mnenju je bil oče napačen, in on bi mu bil imel ponuditi besedo.

(Dalje sledi)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

... (Continuation of the story from the previous page)

Pred ognjem in tatovi

so naše varnostne škrinjice vedno varne. V njih lahko hranite vse svoje vrednostne papirje, zavarovalne police, zemljiške prepise, bonde in sploh vse, kar je vredno hraniti. Iste so vam vedno dostopne med uradnimi urami od 9. dop. do 3. pop. proti mali najemini za \$2 na leto. Ključne hranite vi, tako da brez vašega ključa škrinjice nikdo ne more odpreti.

Tudi so vam na razpolago brezplačno privatne sobice, kjer lahko brez motenja in vmešavanja od strani drugih pregledate svoje papirje ali pa odstrizete obrestne kupone iz svojih bondih.

Naši uradniki so vam z veseljem na razpolago pri posvetovanju radi nakupa vrednostnih papirjev, kojih obrestna mera je višja od navadnih vlog in kojih varnost vam ne bo nikdar delala skrbi.

V vseh denarnih zadevah obrnite se z zaupanjem do nas. Naš kapital in rezervni sklad znaša več kot \$740.000.00.

JOLIET NATIONAL BANK

CHICAGO IN CLINTON STS. :: JOLIET, ILL.

Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir,
Joseph Dunda, pomoč. kasir.

Važno, pametno in pravilno

ravna oni, ko svojega denarja ne drži doma brez obresti, ampak ga nalaga v varne, državne, okrajne, mestne (municipalne) ter šolske bonde in bonde obveznih korporacij, ki mu donajajo od 5% do 6% obresti na leto. Te obresti se lahko z odstriznimi kuponi lahko zamenjajo vsakih 6 mesecev. Če rabite denar, lahko bonde vsak dan morda celo z dobičkom prodate.

Način kupovanja bondov je priporočati tudi podpornim organizacijam in društvom.

Skoro vse bonde, katere lastuje K. S. K. J. smo jih MI prodali v popolno zadovoljnost. Pišite nam za pojasnila, da vam dopojem ponudbene cirkularje.

A. C. ALLYN & CO.

71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

Kranjske klobase

Slavnemu občinstvu toplo priporočam svojo dobro založeno mesnico in grocerijo. Izplačalo se vam bo, če pridete v našo prodajalno in se v tem sami prepričate. V zalogi imamo najboljše sveže in prekajeno meso, domače kranjske klobase, sveže in prekajene in okusne krvavice. Poskusite jih samo enkrat, pa jih boste vedno pri nas kupovali.

Naznanjam, da smo dobili celo karo (vagon) najfinejše pšenične moke.

GORSICH'S HIGH TEST FLOUR je ime te moke, ki ne melje iz najboljše montanske in kanadske pšenice. Dobili smo tudi iz New Yorka novo belo ajdovo moko.

Cena pšenične moke:

98 funtov vreča \$3.70	24½ funtov vreča \$0.98
49 funtov vreča \$1.95	5 funtov vreča \$0.27

Ajdova moka:

100 funtov vreča \$6.75	50 funtov vreča \$3.50
-------------------------	------------------------

MARTIN GORSICH

Slovenska grocerijska trgovina in mesnica

1134 N. Hickory Street Joliet, Ill.
Telefon 3301.

VABILO

na igro

"DESETI BRAT"

(Ljudska igra s petjem v petih dejanjih), katero priredi

PEVSKO DRUŠTVO "PREŠEREN",

DNE 12. IN 13. JANUARJA 1924.

V SLOVENSKEM DOMU na 57&BUTLER St. Pittsburg, Pa.

Slovenci in Slovenke v Pittsburgu in okolici se uljudno vabijo na to velezanimivo igro. ZACETEK OB 7:30 ZVEČER.

ODBOR.

CUNARD ANCHOR

All nameravate dobiti rojake v Ameriko?
6426 Jugoslovanev bo letos prišlo v to deželo.

Naj Cunard družba pomaga Vašim rojakom v Jugoslaviji da dobi potne liste, viziranja ter jim da potrebna navodila, ki so potrebna za potovanje v Ameriko.

Vse potnike spremljajo naravnost do parnika družbeni uradniki brez kakega posebnega doplačila. Potnikom, ki imajo Cunardove vozne listke, nikdar ni treba čakati, ker odpluje iz Evrope večkrat v eno kak parnik Cunardove parobrodne družbe.

Pošljite torej vašim rojakom karto z najbrzejim parnikom sveta.

CUNARD LINE
Hotel Cleveland
Bldg.
Cleveland, O.

ZASTAVE, BANDERA, REGA LIJE in zlato znake za društva ter člani K. S. K. J.

izdeluje

EMIL BACHMAN
2107 S. Hamlin Ave.
Chicago, Ill.

ANTON ZBAŠNIK

Javni notar,
206 Bakewell Bldg.,
Pittsburgh, Pa.

(Nasproti sodnije)

Se priporoča rojakom v vseh notarskih poslih. Registriran pri jugoslovanskem generalnem konzulatu. Pišite ali pridite osebno.